

THAILAND AND JAPAN ART BRUT 日本とタイのオール・ブリエツト

FIGURE
OF
UNKNOWN
BEAUTY

知られざる美のかたち

19TH JULY - 3RD NOVEMBER 19

MAIN GALLERY 8TH FLOOR BACC

CURATORS: SEINA KIMOTO, SUEBSANG SANGWACHIRAPIBAN

Thailand and Japan ART BRUT: Figure of Unknown Beauty

19th July – 3rd November 2019

Main Gallery 8th floor, Bangkok Art and Culture Centre

The term “Art Brut” isn’t a new paradigm of art pedagogy regardless of the fact that some audience has never experienced a sincere invention of aesthetics created by artists outside art school. Marking its inception in 1945 by Jean Dubuffet, Art Brut serves as a particular genre of creativities, exposing hidden dialogue and demonstration of arts in a naïve, raw, free, unexplainable and ruleless form. One characteristic of his collection of Art Brut is that the works are done by a person or group of people affected little by social and cultural influences, such as people with disabilities, prisoners, non-art-trained artists and senior citizens. These artists employ creativity and express it for personal purposes. They “do not consider themselves to be artists and they do not designate their production as art.”, Dubuffet addressed.

Since then, 70 years have passed and society has changed drastically, but one thing that has remained the same is that self-centredness and intuitiveness are key resources to elucidate the means and ends of Art Brut.

In this exhibition, we will introduce the works of 51 artists from Japan and Thailand which include paintings, ceramics, three-dimensional works, photographs, and images divided implicitly into five categories. The first category “**repetition, dense and homogenous**” will introduce works with the topic of "rawness", which is the tendency seen in many works. The second category “**raw materials and creation in everyday life**” shifts the point of view to the works production environment and looks at materials and techniques from the fact that they are used and created in everyday life. The third category “**desire, the source, what makes them create**” will show the artists' thoughts and wishes by topic which were at the source of creation. The fourth category “**art which is born in relationship**” focuses on the background of the works’ production and introduces the relationship between the artists and others around them. In the fifth category “**for further creation**”, collaborative works of contemporary artists and Art Brut artists who attempted new creations will be exhibited.

Flair, Individuality, Rawness, Originality, Spirituality, and Spontaneity are only some of the words associated with the Art Brut aesthetics. The audience has the freedom to interpret and respond to the works confronted. Without connection to external factors, the meaning of the works is deciphered by individual experience.

Curators

Seina Kimoto

Suebsang Sangwachirapiban

ความงามนิรนาม

วันที่ 19 กรกฎาคม – 3 พฤศจิกายน 2562

ห้องนิทรรศการ ชั้น 8 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ศิลปะอาร์ตบรูต อาจไม่ใช่รูปแบบศิลปะใหม่แต่อย่างไร หากผู้ชมบางท่านอาจไม่เคยสัมผัส รับรู้ ประสบการณ์ สุนทรียศาสตร์ศิลปะอาร์ตบรูตมาก่อน สร้างสรรค์ผลงานโดยศิลปินนอกสถาบันการศึกษาทางศิลปะ กำเนิด ในราวปี ค.ศ. 1945 โดยศิลปิน ฌอง ดูบูฟเฟต์ (Jean Dubuffet) ศิลปะอาร์ตบรูต เป็นรูปแบบผลงาน สร้างสรรค์ที่หลบซ่อนจากกระแสหลักโลกศิลปะผ่านอัตลักษณ์พิเศษ อาทิ ความเชื่อบริสุทธิ์ ความดิบ อิสระภาพ สิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ และการไร้กฎเกณฑ์ ลักษณะเด่นประการหนึ่งของศิลปะอาร์ตบรูต บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่หลบหนีออกจากสังคม-วัฒนธรรมในช่วงเวลาดังกล่าว (กลุ่มศิลปินภายนอกกระแสนิยม เช่น ผู้พิการ ผู้ต้องขัง ผู้ไม่ได้ศึกษาศิลปะผ่านสถาบันศิลปะ กระทั่งผู้สูงอายุ เป็นต้น) อาศัยศักยภาพทางศิลปะ ปฏิบัติในการแสดงออกผ่านวัตถุประสงค์จำเพาะของศิลปิน ฌอง ดูบูฟเฟต์ ให้นิยามว่า กลุ่มบุคคลดังกล่าวอาจ จะไม่พิจารณาตนเองเล็ก เช่นเดียวกับศิลปิน และเช่นเดียวกับไม่กล่าวอ้างผลงานเหล่านั้นว่าศิลปะ การใช้ตนเองเป็นศูนย์กลางหรือการใช้ระบบ สัญลักษณ์ภายนอกขับเคลื่อนการสร้างสรรค์เป็นสาระสำคัญใน การพิจารณากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอาร์ตบรูต

แม้เวลาจะผ่านมาถึง 70 ปี และสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง แต่เอกลักษณ์หนึ่งของ ศิลปะอาร์ตบรูตที่ยังคงอยู่ คือ การให้ศิลปินเป็นศูนย์กลางการสร้างสรรค์ และปล่อยให้สัญลักษณ์ภายใน บ่มเพาะและเจียรไนความหมายและจุดหมายปลายทางของผลงาน

นิทรรศการนำเสนอผลงานจากศิลปินชาวไทยและชาวญี่ปุ่นทั้ง 51 คน ผลงานอยู่ในรูปแบบงานจิตรกรรม ประติมากรรม เซรามิก งานสามมิติ ภาพถ่าย และอีกหลายหลายประเภท ภายใต้การนำเสนอ 5 หัวข้อ หัวข้อแรก **“การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน”** ท้ายยกประเด็น “ความดิบ” ในการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นส่วนที่พบได้มากในนิทรรศการ หัวข้อที่สอง **“นานาสีจากชีวิตประจำวัน”** ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นจาก วัสดุหาได้ง่ายในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นไปที่ความพิเศษในการสร้างสรรค์วัสดุเหล่านั้น หัวข้อที่สาม **“ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์”** นำเสนอความคิด และแรงปรารถนาของผู้สร้างสรรค์อันเป็นบ่อเกิด ในการสร้างผลงาน หัวข้อที่สี่ **“ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์”** มุ่งไปที่ภูมิหลังการสร้างผลงานและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างสรรค์และคนรอบตัว และหัวข้อที่ห้า **“สู่มิติใหม่แห่งการสร้างสรรค์”** นำเสนอผลงานที่ ศิลปินร่วมสมัยและผู้สร้างสรรค์ผลงานอาร์ตบรูตได้ร่วมกันสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นศิลปะรูปแบบใหม่ ๆ

พรสวรรค์ ปังเจก เนื้อแท้ ความดิบท่อม จิตใจ และสัญลักษณ์ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของการเสพผลงานศิลปะอาร์ตบรูต ผู้ชมสามารถตีความและโต้ตอบกับผลงานแต่ละชิ้นได้อย่างอิสระ เมื่อไม่มีปัจจัยภายนอกมาข้องเกี่ยวแล้ว การถอดรหัสความหมายของผลงานแต่ละชิ้นจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ชม

ภัณฑารักษ์

เชนะ คิโมโตะ

สืบแสง แสงวชิระภิบาล

Pichaya Lertsapcharoen

พิชญา เลิศทรัพย์เจริญ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1994
กรุงเทพฯ, 2537

Untitled
Dimensions Variable
Pencil and Pen on Paper

ไม่มีชื่อ
ขนาดแปรผันตามพื้นที่
ดินสอ ปากกา บนกระดาษ

Untitled
Pencil and Pen on Carton Box

ไม่มีชื่อ
ดินสอ ปากกา บนกล่องกระดาษ

Pichaya (b. 1994, 9th grade education)'s sketches convey her impressions of people in many professions and activities, as well as of situations and memories people have. Her subjects are nurses, students doing practice teaching, TV media people, and people the artist has close relationships with. Over many years she produced more than a thousand artistic works on A4 paper, taking voluminous notes to record her observations of such minute detail as differences between Ministry of Public Health uniforms and insignia of the Red Cross and Chulalongkorn Hospital, as well as the artist's feelings about things happening right in front of her. She rearranges these elements to reflect pictures of happiness and fun in human existence, as if to give people new perspectives on life. Pichaya also uses his works to connect differing persons and ways of life. Even though Pichaya studied art in high school and university, she uses tools such as coloured pencils and pens to tell stories. She also creates three-dimensional works, models of people he wanted to show in a positive light, cheerful and happy in life.

ภาพบุคคลหลากหลายอาชีพ กิจกรรม สถานการณ์ ภาพความทรงจำต่อบุคคลถูกถ่ายทอดผ่าน ผลงานวาดเส้นของ **พิชญา** อาทิ นางพยาบาล นิสิตฝึกสอน บุคคลในสื่อโทรทัศน์ ตลอดจนภาพบุคคลที่ศิลปินมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดถูกนำมาเป็นสาระในการทำงานสร้างสรรค์ ผลงานจำนวนกว่าพันภาพบนกระดาษขนาด A4 ถูกผลิตอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ศิลปินอาศัยกระบวนการจดจำ สังเกต กระทั่งผู้ชมสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างรูปแบบนางพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข เครื่องหมายสภาอากาศ และโรงพยาบาล-จุฬาลงกรณ์ ตลอดจนความรู้สึกของศิลปินที่มีต่อสิ่งที่ปรากฏการณ์ตรงหน้านำมาจัดวางองค์ประกอบใหม่ สะท้อนภาพความสุข ความสนุกสนาน การอยู่ของชีวิตมนุษย์ ราวกับการให้ชีวิตของบุคคลต่างๆ ในมุมมองใหม่ๆ นอกจากนั้นพิชญายังนำวาดภาพผลงานต่างๆ มาปะติดปะต่อขึ้นใหม่แสดงให้เห็นความหลากหลายของวิถีชีวิต บุคคล ศิลปินปราศจากอิทธิพลทางศิลปะแม้กระทั่งเคยได้ศึกษาศิลปะในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย อุปกรณ์ที่ใช้ อาทิ ดินสอสีไม้ ปากกาสีสันต่างๆ ถูกใช้ในการสื่อสารเรื่องราวข้างต้น นอกจากนี้ยังปรากฏผลงานสามมิติ หุ่นจำลอง บุคคลที่ศิลปินต้องการสร้างสื่อสารประเด็นแง่มุมบวกที่แสดงให้เห็นถึงความสดใสและการมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข

Preeyanuch KhruEANak

ปรียานุช เครือณาค

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Phetchabun, 1995

เพชรบูรณ์, 2538

*Never brawling one another, Crab, Fish and
Cuttlefish in Deep Ocean.*

37.5x55.3 cm, Pastel on Paper

ไม่เคยทะเลาะ

ปู ปลา ปลาทูมิกได้ทะเล

37.5x55.3 ซม., สีพาสเทลบนกระดาษ

*In case of global warming, we should protect our
ocean properly.*

55.3x37.5 cm, Pastel on Paper

ลดโลกร้อน

ทำให้ทะเลสะอาด

55.3x37.5 ซม., สีพาสเทลบนกระดาษ

*Brother and Sister would love to fly a kite together,
nice mood and air.*

37.5x55.3 cm, Pastel on Paper

พี่น้องชอบเล่นว่าว

อากาศดีสบายใจ

37.5x55.3 ซม., สีพาสเทลบนกระดาษ

At first glance **Preeyanuch** (b. 1995, Bachelor's degree)'s images may not appear interesting. From an artistic perspective, Preeyanuch's work is a metaphor for the impossibilities or fantasy. Most of the works are inspired by imagination, e.g. quarrelling ocean creatures without harmony, the clear, clean beauty of the Thai sea (inspired by news of foreigners collecting garbage from the sea) or quiet peace on Pattaya Beach the artist himself has experienced. From the beginning it will be clear to the viewer that the artist's imagined situations aren't things to be found in tangible form in this lifetime. The hallmark of the art simplicity, freshness, cleanliness. If the viewer can consider the artist's thought processes, perhaps the artist is hiding and obscuring the path between the world of dreams and the real world, which run in opposite directions. Preeyanuch is another person with defective hearing who gives importance to environmental and social issues and reflects these images of society from the perspective of a disabled person.

ภาพของ **ปรียานุช** หากพิจารณาโดยทั่วไปอาจจะไม่ปรากฏความน่าสนใจ หากใช้มุมมองทางศิลปะปกติเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ผลงานของปรียานุชมีลักษณะของการอุปมาอุปไมยความเป็นไปไม่ได้ ความเพ้อฝัน จากมุมมองของศิลปิน ผลงานส่วนใหญ่มีแรงบันดาลใจความความฝัน/จินตนาการ อาทิ การทะเลาะกันของสัตว์ในทะเลที่ปราศจากความสามัคคี ความสวยงามใสสะอาดของทะเลไทย (แรงบันดาลใจชาวต่างชาติเก็บขยะในทะเล) หรือความเงียบสงบสุขชายหาดเมืองพัทยาที่ศิลปินมีประสบการณ์ จากข้อความข้างต้นผู้ชมจะพบว่า สิ่งที่ศิลปินจินตนาการไม่ปรากฏขึ้นอย่างเป็นทางการในชีวิตนี้แน่ ศิลปินอาศัยการเขียนภาพด้วยความเรียบง่าย สดใส สะอาดตา หากผู้ชมสามารถพิจารณากระบวนการทางความคิดของศิลปิน เป็นไปได้ที่ศิลปินซ่อนความคลุมเครือทางความคิดระหว่างโลกแห่งความฝันและโลกแห่งความเป็นจริงที่สวนทางกันอย่างสิ้นเชิง ปรียานุชเป็นผู้บกพร่องทางการได้ยินอีกท่านที่ให้ความสำคัญกับประเด็นสิ่งแวดล้อม สังคม และสะท้อนภาพทางสังคมผ่านมุมมองของผู้พิการ

Theerawat

ธีรวัฒน์

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1985

กรุงเทพฯ, 2528

Light, confusion, and freedom. *Theerawat* (b. 1985, 6th grade education) presents these thoughts with symbols such as the candle. The interior of a prison has controlling rules and regulations that bring freedom to a full stop, but at least the prisoners have light. Similarly, the candle image in the artist's work sheds light on his condition of guilt and appeals for freedom and happiness, and this is developed to extend into other artistic elements. Theerawat's paintings describe an unfamiliar setting as he uses brush rotations to create dimension and surface, adding eerie dimensions to his work. At the same time, besides the flaming candle other symbols are used: skulls, stairs, a person representing the artist, chains, all reflecting his thoughts and feelings, his hunger for freedom and happiness. Of course, these have been at the top of the list of issues of ordinary human beings throughout the ages, no matter what status they were born into: the search for happiness and freedom.

แสงสว่าง ความสับสน และอิสรภาพ **ธีรวัฒน์** นำเสนอความคิดดังกล่าวผ่านการใช้สัญลักษณ์ เช่น 'เทียน' พื้นที่ภายในเรือนจำไม่เพียงแต่มีกฎระเบียบในการควบคุมหรือทำให้สิ้นซึ่งอิสรภาพเสียทีเดียว แต่ยังคงมี แสงสว่างให้แก่ผู้ต้องขัง ดังผลงานของศิลปินสะท้อนสภาวะการพิจารณาตนเองจากความผิดพลาด การเรียกร้อง อิสรภาพ ความสุข ภาพเทียนถูกพัฒนาไปสู่องค์ประกอบศิลปะอื่นๆ ผลงานจิตรกรรมของธีรวัฒน์ปรากฏลักษณะ บรรยากาศที่แปลกตา อาศัยกระบวนการหมุนพู่กันในการสร้างมิติและพื้นผิวในงาน ส่งผลให้ผลงานเกิดมิติที่แปลกใหม่ ขณะเดียวกันสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์นอกจากเทียนแสงเปลวไฟ ยังประกอบไปด้วยสัญลักษณ์อื่นๆ อาทิ หัวกะโหลก ชั้นบันได บุคคล (ตัวแทนศิลปิน) โขตรวน เพื่อสะท้อนความคิดและความรู้สึกของตนเอง จากสภาวะของการโหยหาอิสรภาพและความสุข หัวข้อดังกล่าวเป็นหัวข้อสามัญของมนุษย์ในทุกยุคสมัย มิว่าเกิดมาในฐานะใดต่างก็แสวงหาความสุขและเสรีภาพทั้งสิ้น

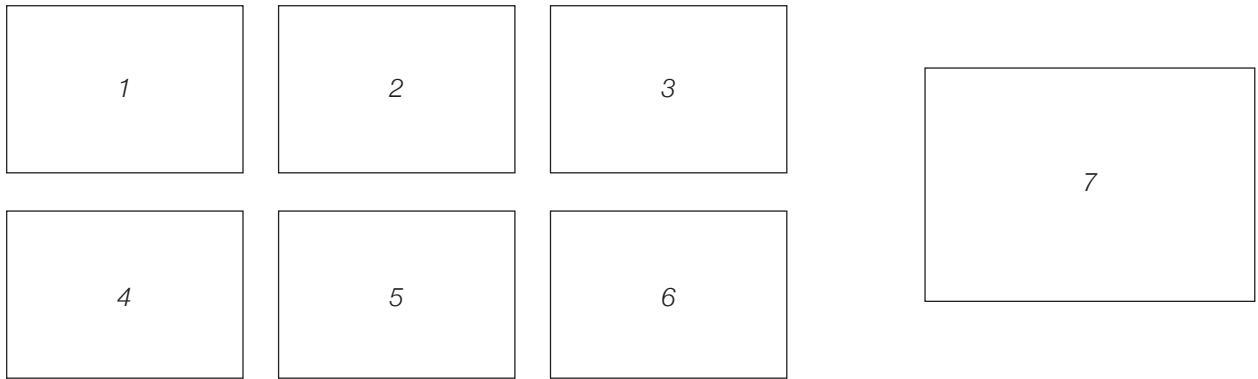
Theerawat

ธีรววัฒน์

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1985

กรุงเทพฯ, 2528

1. Moving Towards

28x37.5 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

2. Thought

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

3. Start Over

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

4. Reflection

28x37.5 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

5. Light of Tension

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

6. At Dawn

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

7. Ocean's meaning

37.5x55.5 cm, Acrylic on Canvas
2019

Collection of Thonburi Remand Prison

1. ก้าวสู่ข้างหน้า

28x37.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

2. ความคิด

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

3. เริ่มใหม่

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

4. เงาสะท้อน

28x37.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

5. แสงที่วุ่นวาย

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

6. แสงเริ่มต้น

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

7. ทะเลแห่งความหมาย

37.5x55.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Preecha

ปรีชา

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1998
กรุงเทพฯ, 2541

A land of despair. Gloomy darkness. Seeking light in the spirit. These are primary themes in *Preecha* (b. 1988, 12th grade education) of his visual art, whose predominant identity is expressed through images of empty, deserted, lonely, and unsafe lands where there is no light, nor any living things or people. Preecha is also a prisoner, and his paintings often focus on a place whose atmosphere and environment grew out of those desperate feelings, drawing smaller pieces together as if creating a scene from a movie or from images that have appeared in his mind. This art reflects the reality of human beings searching for a path to escape their guilt and become free from spiritual suffering. Acting out along this path provides a release from inner confusion, through creation. Some of these images present almost unforgettable perspectives on life's problems, as we see Preecha attempting to explain definitions he got from society regarding good and evil. He once wrote "No one is all good, and no one all bad. Don't be so sure or confident of good and evil, they are not to be trusted."

ดินแดนแห่งความสิ้นหวัง มีดหม่น แสงหาแสงสว่างในภายในจิตใจเป็นแนวความคิดหลักในการ สร้างสรรค์ผลงานของ **ปรีชา** ภาพพื้นที่ดินแดนเว้งว่างเปล่า ไม่มีแสงสว่างปราศจากสิ่งมีชีวิต/บุคคล เดียวดาย และความไม่ปลอดภัยกลายเป็นอัตลักษณ์เด่นชัด ผลงานของปรีชาผู้ต้องขังอีกท่านภาพผลงานหลายชิ้นของปรีชาวาดโดยเน้นที่การสร้างบรรยากาศ/สิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการกระตุ้นเร้าทางความรู้สึกข้างต้น ศิลปินวาดภาพชิ้นเล็กๆ ต่อๆ กัน เสมือนเป็นฉากในภาพยนตร์ที่ศิลปินเคยเดินทางไปหรือปรากฏภาพดังกล่าวในจิตใจ ผลงานของปรีชา สะท้อนความจริงของมนุษย์ที่พยายามค้นหาทางออกจากความผิดพลาด การหลุดพ้นจากความทุกข์ในจิตใจ การแสดงออกแนวทางนี้เป็นการปลดปล่อยความสับสนภายในจิตใจผ่านการสร้างสรรค์ ภาพผลงานบางชิ้นยังให้แงุ่มปัญหาของชีวิตที่ยากจะลืมเลือน พบว่าปรีชาพยายามจะอธิบายสิ่งที่ได้รับจากสังคมต่อนิยามความดี-ความเลว เขียนพรรณนาไว้ว่า "ไม่มีใครดีไปเสียทั้งหมด ไม่มีใครเลวไปเสียทั้งหมด อย่าเพิ่งแน่ใจ อย่าเพิ่งปักใจ ดีเลวอย่าเพิ่งไวใจ"

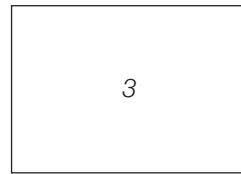
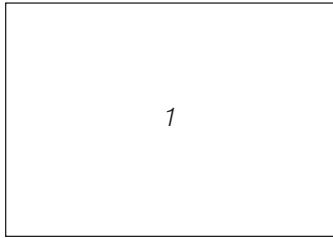

Preecha

ปรีชา

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1998
กรุงเทพฯ, 2541

1. Light

55.5x75 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

2. Deep Blue Sea

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

3. Bring me the Horizon

28x37.5 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

4. First Blood

27.5x37.5 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

5. Begin again

28x37.5 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

6. There's a light at the end of the tunnel.

28x38 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

7. Anxious

28x37 cm, Acrylic on Canvas
2019
Collection of Thonburi Remand Prison

1. แสงสว่าง

55.5x75 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

2. ทะเลใจ

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

3. นำไปสู่เส้นขอบฟ้า

28x37.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

4. หยดเลือด

27.5x37.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

5. กลับสู่จุดเริ่มต้น

28x37.5 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

6. แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์

28x38 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

7. กลางคืนเป็นคว้น กลางวันเป็นไฟ

28x37 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Napakorn

นภาพกร

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1993
กรุงเทพฯ, 2536

My Life

92.5x100 cm, Acrylic on Canvas, 1 piece
56x76 cm, Acrylic on Canvas, 1 piece
28x38 cm, Acrylic on Canvas, 6 pieces
2019, Collection of Thonburi Remand Prison

ชีวิตของฉัน

92.5x100 ซม., สีอะครีลิคบนผ้าใบ, 1 ชิ้น
56x76 ซม., สีอะครีลิคบนผ้าใบ, 1 ชิ้น
28x38 ซม., สีอะครีลิคบนผ้าใบ, 6 ชิ้น
2562, สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Images of the artist's personal negative experiences are conveyed through paintings communicating pain, loss, and loneliness. Artists in Thonburi Remand Prison give us pictures and thoughts of negative experiences and their internal spiritual state, while prisoners in general aren't permitted to create negative works, focusing only on activities that promote good things. *Napakorn* (b. 1993, 9th grade education) expresses negative experiences and subjects arising from his unconscious spirit. Sequences of images of remembered loss, despair, love/family, and his own errors are presented through depressing colours expressing his personal feelings and emotions. Human figures with different emotions are displayed as elements of art used to communicate concepts arising from direct experience. Notwithstanding, the artist presents concepts that are exactly opposite: dreams, love from family, and viewpoints on life. Napakorn's work gives viewers a voice that society has not yet heard from, speaking from the standpoint of a wrongdoer.

ภาพประสบการณ์เชิงลบส่วนบุคคลของศิลปินถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมสื่อสารความเจ็บปวด ความสูญเสีย และโดดเดี่ยว ศิลปินกลุ่มเรือนจำพิเศษธนบุรีสะท้อนภาพความคิดประสบการณ์เชิงลบ สภาวะภายในจิตใจ ระเบียบปกติผู้ต้องขังส่วนมากจะไม่ได้รับอนุญาตให้สร้างสรรค์ผลงานแนวทางเชิงลบ แต่เน้นกิจกรรมส่งเสริมความดีงาม **นภาพกร** เปิดเผยประสบการณ์ด้านลบและจิตใจได้สำนึก การลำดับภาพจากความทรงจำของ การสูญเสีย สิ้นหวัง ความรัก/ครอบครัว ตลอดจนความผิดพลาดของตนเองถูกนำเสนอผ่านการใช้สีที่หม่นหมองลักษณะบุคคล ที่แสดงความรู้สึกอารมณ์ต่าง ๆ สร้างสรรค์องค์ประกอบทางศิลปะเพื่อสื่อสารแนวคิดที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง เช่นเดียวกันศิลปินนำเสนอแนวคิดคู่ตรงข้าม นำเสนอความฝัน ความรักจากครอบครัว และจุดมุ่งหมายของชีวิต ผลงานของนภาพกรยังสะท้อนเสียงที่ไม่เคยได้ยินในสังคมจากมุมมองของความผิดพลาดแก่ผู้ชม

Akane KIMURA

อาคาเนะ คิมุระ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

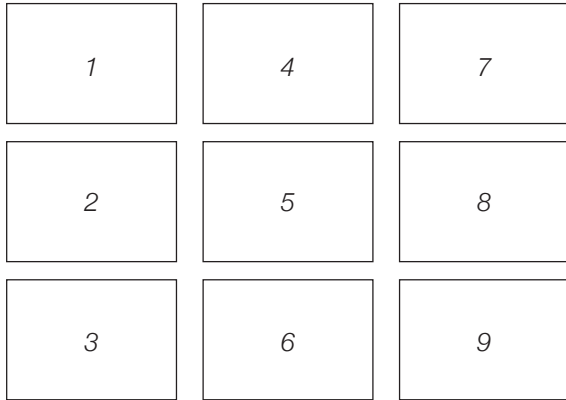
Shiga prefecture, 1983-
จังหวัดชิงะ, 2526

The lines drawn without hesitation are repeated with a certain regularity. The lighter parts where the strokes dance with energy and the darker parts where the artist has obsessively gone over the same place create shadows in the row of lines, and the image rises to the surface. It takes around two to three minutes for Kimura to complete a picture. The style of drawing is closely linked to physical sensations as she seems to enjoy the sound of the oil marker moving quickly up and down as well as the sound it makes when it comes off the paper onto the drawing board. What is at the core of her work may be a sense of exhilaration that comes from continuous repetition.

เส้นสายที่ลากไปมาในลักษณะเดียวกันโดยไม่ลังเล ประกอบด้วยส่วนที่ดูโปร่งราวกับลายเส้นกำลังเต้นร่าอย่างมีชีวิตชีวา และส่วนที่บดบังเหมือนเงาจากการลากเส้นทับกันซ้ำๆ ให้ความรู้สึกราวกับภาพกำลังลอยขึ้นมาบนพื้นผิว คิมุระใช้เวลาประมาณสองถึงสามนาทีในการวาดภาพหนึ่งภาพ สไตล์การวาดของเธอมีส่วนเชื่อมโยงกับสัมผัสทางร่างกาย เธอรู้สึกเพลิดเพลินไปกับเสียงของปากกามาร์คเกอร์น้ำมันที่เธอลากขึ้นลงไปมาอย่างรวดเร็วจนเลยออกนอกกระดาษไปสัมผัสกระดาษวาดรูป แก่นของผลงานที่เราสัมผัสได้อย่างชัดเจน คือสภาวะของความเบิกบานใจที่เกิดจากการทำสิ่งหนึ่งซ้ำไปซ้ำมาอย่างต่อเนื่อง

Akane KIMURA

อาคาเนะ คิมุระ

1. *Sparklers*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2003-2012

2. *Sparklers*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2003-2012

3. *Sparklers*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2003-2012

4. *Bicycle*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2015

5. *Bicycle*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2015

6. *Bicycle*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2015

7. *Injection*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2014

8. *Injection*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2014

9. *Injection*
38.1X54.1 cm
Oil-based Marker on Paper
2012-2014

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Shiga prefecture, 1983-
จังหวัดชิงะ, 2526

1. *ดอกไม้ไฟ*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2546-2555

2. *ดอกไม้ไฟ*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2546-2555

3. *ดอกไม้ไฟ*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2546-2555

4. *จักรยาน*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2558

5. *จักรยาน*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2558

6. *จักรยาน*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2558

7. *ฉีดยา*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2557

8. *ฉีดยา*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2557

9. *ฉีดยา*
38.1X54.1 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555-2557

Teppei UMEKI

เทปเป อุเมะกิ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาลิ่งจากชีวิตประจำวัน

Fukuoka prefecture, 1979-

จังหวัดฟุกุโอกะ, 2522

Object made of tape

Dimensions Variable

Cellophane tape, Paper, Cardboard, Colored

Drawing Paper, Pebble, Stones, Glass bottle

ของที่ทำจากเทป

ขนาดแปรผันตามพื้นที่

เทปกาว, กระดาษ, กระดาษแข็ง, กระดาษวาดภาพสี, กรวด,

หิน, ขวดแก้ว

Works that resemble amber, fossils and plastic are both organic and inorganic. They are almost completely made of cellophane tape. Umeki who has liked the alphabet from a young age, began wrapping cut-out pieces of paper with tape to laminate them and has been producing works containing pebbles he picked up about 10 years ago which serve as the core. His recent works have changed in color as he now uses a different type of tape, which makes less noise when pulled. Lately, he has been using himself as the core by wrapping himself with tape, and using the unwrapped tape, he has created a work of about 1 meter in length.

ชิ้นงานที่มีลักษณะคล้ายผลึกอำพัน ฟอสซิลและพลาสติกในเวลาเดียวกัน คือผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นจากเทปใสแทบทั้งหมด อุเมะกิชื่นชอบตัวพยัญชนะตั้งแต่วัยเด็ก เขาเริ่มนำเทปมาพันรอบกระดาษที่เขาตัด หรือแม้กระทั่งก้อนหินเล็กๆ ที่เขาเก็บได้เมื่อ 10 ปีที่แล้ว สีสนที่เขาเลือกใช้ในงานช่วงหลังมีการเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากเทปที่นำมาใช้ใหม่ เมื่อลอกออกแล้วมีเสียงเจียบกว่า อุเมะกียังใช้ตัวเขาเองเป็นแก่นในการพันเทป ก่อนที่จะลอกเทปนั้นออกมาจนกลายเป็นผลงานที่มีความยาวถึง 1 เมตร

Yoshihiko ITO

โยชิฮิโกะ อีโต

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Shiga prefecture, 1934-2005

จังหวัดชิงะ 2477-2548

Demon's head

18x31.4x71, 11.9x13.5x44.3, 17x31.5x38, 22x46x44,
20x20.5x20, 14.2x9x8.9, 51x21x20.5 cm

Circa 1990-2000

Collection of the Shigaraki Seinen Ryo
and Bereaved Family

เศียรอสูร

18x31.4x71, 11.9x13.5x44.3, 17x31.5x38, 22x46x44,
20x20.5x20, 14.2x9x8.9, 51x21x20.5 ซม.

ประมาณ 2533-2543

สมบัติของ Shigaraki Seinen Ryo และ Bereaved Family

Straight bottomless gaze, energetic spikes and eye-opening colors. What was produced with consistency was this “face of the demon”. The group of works that was produced 15 to 30 years ago still makes one feel the realness of life, and it gives off a strong sense of individuality. Ito, who had direct and destructive impulses, would often clash with those around him when conveying his thoughts. Clay which you can handle with force and is soft and leaves a shape when you put a finger into it was probably the only thing that accepted his mind. He has left many stories behind, and these works are being handed down along with the legacy of his life.

ผลงานเครื่องปั้นดินเผาสีสันสะดุดตา รูปทรงบุบบี้ มีปุ่มหนามที่ยื่นออกมาอย่างทรงพลัง และดวงตาที่มองทะลุออกไปไร้จุดจบ ผลงานแต่ละชิ้นถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ 15 - 30 ปีก่อนภายใต้ชื่อ “ใบหน้าของปีศาจ” ที่พร้อมพาเราไปสัมผัสกับความจริงแท้แห่งชีวิตและความเป็นปัจเจก ด้วยแรงกระตุ้นในการทำลายภายในตัวของอีโต ทำให้เขามักมีเรื่องกระทบกระทั่งกับคนรอบข้างเวลาสื่อความคิดของตนอยู่เสมอ ดินปั้นซึ่งเป็นวัสดุที่มีความนุ่ม ร่องรับแรงบีบอัด และคงรูปทรงเมื่อเอานิ้วจิ้มลงไป จึงกลายเป็นสิ่งเดียวที่รองรับสภาพจิตใจของเขาได้ + เรื่องราวเบื้องหลังของอีโตถูกส่งต่อในรูปแบบของชิ้นงานเหล่านี้ที่เปรียบเป็นมรดกแห่งชีวิตของเขา

Shinichi SAWADA

ชินอิชิ ซาวาดะ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Shiga prefecture, 1982-
จังหวัดชิงะ, 2525

Countless small thorns. The thorns are lined up and seem to keep away from each other while the forms of the bodies are round and are peculiarly asymmetrical. The works have a mysterious air of aggression and affinity, balance and imbalance. The elusive facial expressions evoke a sense of intimacy. Once you reach the workshop deep in the mountains, you will see Sawada preparing his tools with motions that have become ingrained in his body silently working on his project. In his eyes and on his fingertips with which he carefully glues each thorn on one after another, there is tranquility that makes us forget the flow of time.

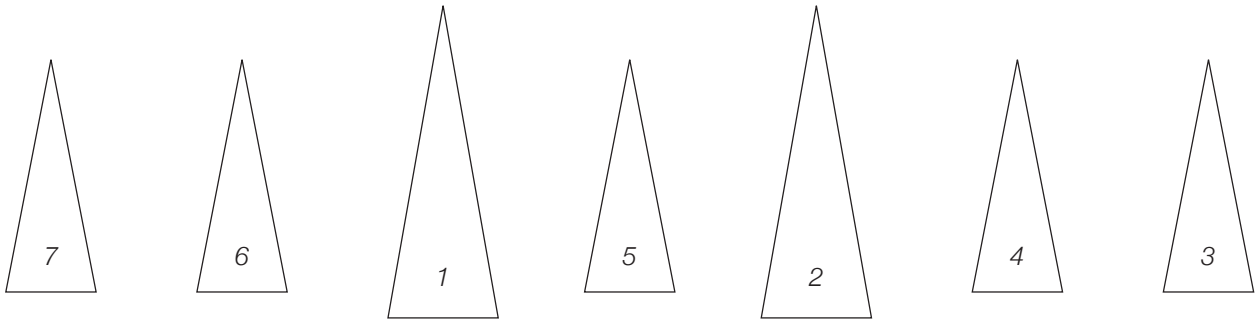
งานปั้นรูปทรงกลมมนและอสมมาตรที่เต็มไปด้วยปุ่มหนามเล็กๆ นับไม่ถ้วนเรียงตัวกันไปของคนละทิศทาง ให้ความรู้สึถึงการรุกรานและความเกี่ยวพัน ความสมดุลและความไม่สมดุล สีหน้าของรูปปั้นที่ยากจะเข้าใจ สื่อถึงความสัมพันธ์แนบชิดของศิลปิน หากมีโอกาสได้ก้าวเข้าไปยังสถานที่ทำงานของซาวาดะกลางหุบเขาลึก คุณจะเห็นว่าซาวาดะจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ด้วยท่าที่อ่อนนุ่มลึกซึ้ง และสร้างผลงานอย่างเงียบๆ ศิลปินจะติดปุ่มหนามแต่ละชิ้นด้วยกาวอย่างบรรจง ความสัมพันธ์ระหว่างสายตาและปลายนิ้วที่ใช้ทำงานเปรียบเสมือนความสงบอันเหนือกาลเวลา

Shinichi SAWADA

ชินอิชิ ซาวาดะ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Shiga prefecture, 1982-
จังหวัดซิงะ, 2525

1. *Untitled*

36.1x17.3x16.4 cm
Clay, Glaze

2. *Untitled*

37.5x18.8x16.3 cm
Clay, Glaze

3. *Untitled*

20.8x23.4x23.2 cm
Clay, Glaze

4. *Untitled*

31.8x24x25.6 cm
Clay, Glaze

5. *Untitled*

40x20.5x22 cm
Clay, Glaze

6. *Untitled*

27.8x19.4x17.9 cm
Clay, Glaze

7. *Untitled*

28.6x15.6x15.2 cm
Clay, Glaze

1. *ไม่มีชื่อ*

36.1x17.3x16.4 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

2. *ไม่มีชื่อ*

37.5x18.8x16.3 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

3. *ไม่มีชื่อ*

20.8x23.4x23.2 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

4. *ไม่มีชื่อ*

31.8x24x25.6 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

5. *ไม่มีชื่อ*

40x20.5x22 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

6. *ไม่มีชื่อ*

27.8x19.4x17.9 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

7. *ไม่มีชื่อ*

28.6x15.6x15.2 ซม.
ดินเหนียว, เคลือบ

Chayaphon Thongthum

ชยาภรณ์ ทองทัวม

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Ang Thong, 1991

อ่างทอง, 2534

Chayaphon (b. 1991, Bachelor's degree) is a hearing-impaired artist whose past works, which tell stories about the environment, are influenced by manga, or in some cases are imitations of cartoons that impressed her. Chayaphon uses art as one way to express feelings and adventure into new lands. The artist presents new sets of works with relevance to their social context. The fight between good and evil, black and white. Loss, heroes, and competition. When the Japanese cartoon culture adds content in line with her current thinking, Chayaphon's work shows its influence: most of her works have a continuous format similar to the Cartoon Channel. Whether image composition, use of colour, or release of open space on paper, it resembles a vacuum state of ideas cut out by the artist from the chaos of the real world. Chayaphon's images also bring hints of a way of looking at things from a new generation who ask questions of society framed with cartoon heroes in a conflict between virtue and injustice.

ผลงานในอดีตของ **ชยาภรณ์** ได้รับอิทธิพลการ์ตูนญี่ปุ่น (Manga drawing) ในการสื่อสารเรื่องราวของตนเอง ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม หรือบางกรณีเป็นโลกเลียนแบบภาพประทับใจจากการ์ตูน ศิลปินเป็นผู้บกพร่องทางการได้ยิน ชยาภรณ์ใช้ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกความรู้สึกและการพจญภัยไปสู่ดินแดนใหม่ๆ ศิลปินนำเสนอผลงานชุดใหม่ที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม ความดี-เลว การต่อสู้ระหว่างขาว-ดำ การสูญเสีย ฮีโร่ และการแข่งขัน ผลงานของชยาภรณ์ปรากฏอิทธิพลภาพลักษณะการ์ตูนวัฒนธรรมญี่ปุ่น หากมีการเสริมเนื้อหาที่สอดคล้องกับความคิดของตนเองในปัจจุบัน ผลงานส่วนใหญ่มีลักษณะงานที่ต่อเนื่องกันคล้ายลักษณะการ์ตูนช่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขององค์ประกอบภาพ การใช้สี และการปล่อยพื้นที่ว่างบนกระดาษคล้ายสภาวะสุญญากาศทางความคิดที่ตัดศิลปินออกจากความวุ่นวายของโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนั้นภาพผลงานของชยาภรณ์ยังนำเสนอมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่ตั้งคำถามกับสังคมระหว่างคุณธรรม-ธรรมดั่งเช่นฮีโร่ในการ์ตูน

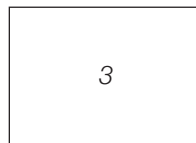
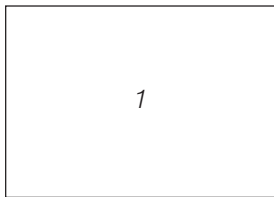
Chayaphon Thongthum

ชยาภรณ์ ทองทั่วม

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Ang Thong, 1991

อ่างทอง, 2534

1. *Never give up*

37.5x55.3 cm, Pastal on Paper
2019

2. *Strange Face*

18.5x27.5 cm, Acrylic on Paper
2019

3. *Tomb without Tree*

18.5x27.5 cm, Acrylic on Paper
2019

4. *Fighting*

18.5x27.5 cm, Acrylic on Paper
2019

5. *Bad Man in Black*

18.5x27.5 cm, Acrylic on Paper
2019

1. *ไม่ยอมแพ้*

37.5x55.3 ซม., สีพาสเทลบนกระดาษ
2562

2. *หน้าประหลาด*

18.5x27.5 ซม., สีอะคริลิคบนกระดาษ
2562

3. *ไม่มีต้นไม้ในสุสาน*

18.5x27.5 ซม., สีอะคริลิคบนกระดาษ
2562

4. *ปะทะไฟ*

18.5x27.5 ซม., สีอะคริลิคบนกระดาษ
2562

5. *คนชุดดำไม่ดี*

18.5x27.5 ซม., สีอะคริลิคบนกระดาษ
2562

Pasin Singhsaneh

พศิน สิงห์เสนห์

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1990

กรุงเทพฯ, 2533

Pasin (b. 1990, 9th grade education) is a well-known name among art brut practitioners in Thailand. He works in a number of artistic formats: painting, sculpture, flags, kites, and many other things he's had the chance to get creative with. Most of the artist's works currently get their stimulus from internal factors such as feelings and thoughts on topics such as people he's close to, residences, flowers, and living things, all of which are primary and continuing subjects. Pasin's abstract and semi-abstract paintings simultaneously communicate aggression and harmony. The artist creates art along with other daily activities that promote development. Pasin's creative consistency comes from working non-stop and being prolific, more than art students or even some professional artists. Dedication to creativity. Art works that have influenced the artist's creative work have a variety of formats and manifest in different time periods. This is the same as straightforward emotional communication. Art can be thought of as a tool used to communicate emotional states the artist goes through each day, or in one particular period.

พศิน เป็นศิลปินที่รู้จักดีในนามศิลปินอาร์ต Brut คนหนึ่งของประเทศไทย พศินทำงานศิลปะหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น จิตรกรรม ประติมากรรม ธง วาว และอื่น ๆ ที่ศิลปินได้รับโอกาสในการสร้างสรรค์ ผลงานส่วนใหญ่ของศิลปินอาศัยปัจจัยภายในเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกนึกคิด หัวข้ออาทิ บุคคลใกล้ตัว บ้านพักอาศัย ดอกไม้ สิ่งมีชีวิต เป็นสิ่งที่ศิลปินมักวาดอย่างสม่ำเสมอ ผลงานจิตรกรรมนามธรรมและกึ่งนามธรรมของพศินสื่อสารความดุตันและความกลมกล่อมในเวลาเดียวกัน ศิลปินทำงานศิลปะพร้อม ๆ กับการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการต่างในแต่ละวัน จะพบว่าความสม่ำเสมอในการสร้างสรรค์ผลงานของพศินเป็นการทำงานสร้างสรรค์อย่างไม่สิ้นสุด และมีปริมาณมาก ซึ่งมากกว่านักศึกษาศิลปะหรือศิลปินอาชีพบางท่าน ความทุ่มเทในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะส่งผลให้ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินมีลักษณะรูปแบบที่แตกต่างออกไปในแต่ละช่วงเวลา เช่นเดียวกับ การสื่อสารทางอารมณ์อย่างตรงไปตรงมา ศิลปะจึงเปรียบได้กับเครื่องมือหนึ่งในการสื่อสารสภาวะทางอารมณ์ต่าง ๆ ของศิลปินที่เกิดขึ้นแต่ละวันหรือในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ

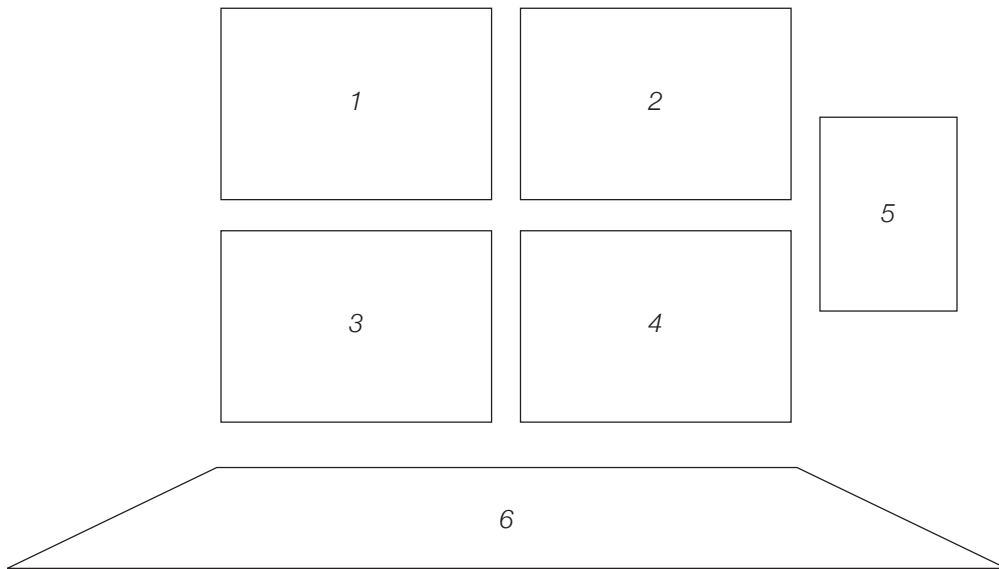
Pasin Singhsaneh

พศิน สิงห์เสนห์

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Bangkok, 1990

กรุงเทพฯ, 2533

1. *Untitled*

90x110 cm, Acrylic on Canvas

2. *Untitled*

90x110 cm, Acrylic on Canvas

3. *flower*

90x110 cm, Acrylic on Canvas

4. *Untitled*

89.7x110 cm, Acrylic on Canvas

2008

5. *Untitled*

50.5x69.2 cm, Acrylic on Canvas

2008

6. *Selected Collections of Pasin Singhsaneh's
previous works*

1. *ไม่มีชื่อ*

90x110 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

2. *ไม่มีชื่อ*

90x110 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

3. *ดอกไม้*

90x110 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

4. *ไม่มีชื่อ*

89.7x110 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

2551

5. *ไม่มีชื่อ*

50.5x69.2 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

2551

6. *ผลงานศิลปะบนผ้าใบและบนกระดาษ
โดย พศิน สิงห์เสนห์*

Takeshi HOSOTANI

ทาเคชิ โฮโซทานิ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสีจากชีวิตประจำวัน

Shiga prefecture, 1977-

จังหวัดชิงะ, 2520

About seven years ago, Hosotani had the opportunity to do sashiko embroidery, and ever since, he would pour anywhere from several months to one year into one object making knots in his works. He would choose his favorite colors from multiple threads, pull the threads through the cloth and enjoy the sensation of cutting them with a snap – these motions constitute his finished works. Some yarns are cut without being attached to the cloth, but they become part of the work when they get intertwined. The artist has a particular interest in feet and shoes, so many of the works use slippers and socks, but the criteria for selecting materials for sewing is unclear.

โฮโซทานิมีโอกาสได้ลองทำงานปักซาชิโกะเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณเจ็ดปีที่แล้ว ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ใช้เวลาหลายเดือนหรือแม้กระทั่งหนึ่งปีไปกับสร้างผลงานที่เกิดจากการขมวดปมด้ายลงบนวัตถุต่างๆ โฮโซทานิจะเลือกด้ายตามสีที่ชอบ แล้วปักลงบนผ้าก่อนดึงเส้นด้ายเหล่านั้นออกมาจนขาดผึง กลายเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ด้ายบางเส้นถูกตัดโดยไม่ได้ยึดติดกับตัววัตถุ แต่จะถูกขมวดให้พันกันไปมาอย่างซับซ้อน โฮโซทานิชื่นชอบรองเท้าและเท้าเป็นพิเศษ ทำให้ผลงานหลายชิ้นถูกสร้างขึ้นบนรองเท้าสลิปเปอร์และถุงเท้า ทั้งนี้เกณฑ์ในการเลือกวัสดุที่จะนำมาตัดเย็บนั้นยังไม่ปรากฏชัดเจน

Takeshi HOSOTANI

ทาเคชิ โฮโซทานิ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Shiga prefecture, 1977-

จังหวัดชิงะ, 2520

1. Slippers

6-7.5x15.5-15.6x26-26.6 cm

Slippers, Thread

Circa 2014

1. รองเท้าแตะ

6-7.5x15.5-15.6x26-26.6 ซม.

รองเท้าแตะ, ด้าย

ประมาณ 2557

2. Stuffed animal

28x23.1x8 cm

Stuffed Animal, Thread

Circa 2017

2. สัตว์สตัฟฟ์

28x23.1x8 ซม.

ใยขนสัตว์, ด้าย

ประมาณ 2560

3. Clothes

45x51x31 cm

T-Shirt, Thread

3. เสื้อผ้า

45x51x31 ซม.

เสื้อมีด, ด้าย

4. Untitled

17x18x12 cm

Earmuffs, Thread

Circa 2014

4. ไม่มีชื่อ

17x18x12 ซม.

ที่ครอบหูลดเสียง, ด้าย

ประมาณ 2557

5. Untitled

28.2x17.5x14 cm

Cap, Thread

5. ไม่มีชื่อ

28.2x17.5x14 ซม.

หมวก, ด้าย

6. Face mask

17.5x25.1x6.5 cm

Face Mask, Thread

6. หน้ากาก

17.5x25.1x6.5 ซม.

หน้ากาก, ด้าย

7. Face mask

10.5x24.6x2.8 cm

Face Mask, Thread

7. หน้ากาก

10.5x24.6x2.8 ซม.

หน้ากาก, ด้าย

Yuki FUJIOKA

ยูกิ ฟุจิโอะกะ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสິงจากชีวิตประจำวัน

Kumamoto prefecture, 1993-

จังหวัดคุมะโมโตะ, 2536

Untitled

Dimensions Variable

Crayon, Coloured Pencil on Paper, Flyer and

Medical interview sheet

2006-2014

ไม่มีชื่อ

ขนาดแปรผันตามพื้นที่

ดินสอสีบนกระดาษ ใบปลิว หรือแผ่นสัมภาษณ์ทางการแพทย์

2549-2557

These objects made up of many string-like spirals were produced by cutting advertising leaflets, origami and sheets of paper using scissors. The artist, Fujioka, has had a love for scissors since he was a child, and he would often line up in his room the pieces he cut or be found making paper cuttings in his bed. His current style can be traced back to his elementary school days, and the cuttings gradually became thinner. The colors on one or both sides of the paper are meant to emphasize the beauty of the colors when the spiral shapes are created. It is his rule to cut using scissors at an angle starting from the right then making a large cut at the end on the left. Just like breathing, his practice takes place on a daily basis.

ผลงานเหล่านี้ทำขึ้นจากเส้นกระดาษที่ขุดไปมาจากการตัดใบปลิวโฆษณา กระดาษโอริงามิ และแผ่นกระดาษธรรมดาโดยใช้กรรไกร ตั้งแต่ยังเยาว์วัย กรรไกรคือสิ่งที่ฟูจิโอะกะหลงใหล เขามักจะนำกระดาษที่เขาตัดมาจัดเรียงในห้องและง่วนไปกับการนั่งตัดกระดาษอยู่บนเตียงเสมอ ฟูจิโอะกะเริ่มสร้างผลงานลักษณะนี้ตั้งแต่สมัยประถม แต่ริ้วกระดาษที่ตัดเริ่มแคบลงเรื่อยๆ จนกลายเป็นสไลด์งานในปัจจุบัน สิบกระดาษแต่ละด้านย้าให้เห็นถึงความงดงามของสีสันโดยเฉพาะเมื่อกระดาษขุดเป็นวงไปมา ฟูจิโอะกะมีกฎในการสร้างสรรค์ผลงานคือจะต้องเริ่มตัดกระดาษจากด้านขวา และเหลือปลายด้านซ้ายขนาดใหญ่ไว้ ศิลปินสร้างผลงานลักษณะนี้ทุกวันราวกับเป็นลมหายใจของเขา

Takeshi YOSHIZAWA

ทาเคชิ โยชิซาวะ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Tokyo Metropolis, 1965-
กรุงโตเกียว, 2508

Untitled

Dimensions Variable
Water-Based Ball-Point Pen, Pencil, Cellophane
tape on Notebook, Magazine, News Paper,
Pamphlet, Magazine
Collection of Borderless Art Museum NO-MA

ไม่มีชื่อ

ขนาดแปรผันตามพื้นที่
ปากกาลูกลื่น, ดินสอ, เทปกาว บนแผ่นพับ, นิตยสาร หรือ
หนังสือพิมพ์
สมบัติของพิพิธภัณฑ์ศิลปะโน-มะ

If you read the words written in the notebook carefully, you will see that there are names of famous companies (including banks, automobile manufacturers and food companies), products and bus routes, and there are also lines which are like thread and impossible to read. Yoshizawa has been taking his notebook and pen with him every time he goes out, and he has been collecting characters found around the city with a serious expression on his face for the past 34 years. When his notebooks are completely covered with writing, the cover pages are collaged using flyers and other paper scraps, and the whole thing gets bound in cellophane tape. He writes not only in notebooks but also on brochures and magazines covering the original texts and photos without much concern for their content.

หากสังเกตตัวอักษรต่างๆ ที่เขียนอยู่ในสมุดโน้ต จะพบชื่อบริษัทชั้นนำหลายบริษัท (ทั้งธนาคาร ผู้ผลิตรถยนต์ และธุรกิจอาหาร) ชื่อสินค้า เส้นทางเดินรถประจำทาง และเส้นขีดยาวๆ คล้ายด้ายที่คุณอ่านไม่ออก ตลอดระยะเวลา 34 ปี โยชิซาวะจะพกสมุดโน้ตพร้อมกับปากกาไปกับเขาด้วยทุกที่ แล้วใช้สมุดจดตัวอักษรต่างๆ ที่พบเจอในเมือง ด้วยสีหน้าจริงจัง เมื่อจดทุกอย่างลงในสมุดจนเต็มแล้ว โยชิซาวะจะสร้างสรรค์งานคอลลาจบนปกสมุดโดยนำใบปลิวและกระดาษเก่าๆ มาติดลงด้วยเทปกาวใส ทั้งนี้ ศิลปินไม่ได้จดสิ่งต่างๆ ลงในทั้งสมุดโน้ตอย่างเดียว แต่ยังเขียนทับโบรชัวร์ และนิตยสารราวกับไม่แยแสเนื้อหาที่ปรากฏแต่อย่างใด

Thiti Kaowprathana

ธิติ แก้วปรารถนา

Raw Materials and Creation in Everyday Life
นานาสິงจากชีวิตประจำวัน

Bangkok, 1993
กรุงเทพฯ, 2536

Cars Model
Dimensions Variable
Pen, White Cardboard, File Cover, Transparent
Tape, Colour Pencil, White Board Marker and
Corrugated Plastic
26 Pieces
2010-2019

รถจำลอง
ขนาดแปรผันตามพื้นที่
ปากกาน้ำเงิน กระดาษแข็ง ปกแฟ้มใส สก๊อตเทป สีไม้
ไวท์บอร์ด พิวเจอร์บอร์ด
26 ชิ้น
2553-2562

Sculptures of public transport vehicles are something artists tend to not think about, or if they do, it would probably be in a symbolic dimension. *Thiti* (b. 1993, home schooling), though, is interested in the aesthetic beauty of design and in the joy he finds in public vehicles such as transit buses, cargo trucks, tour buses, taxis, or customized personal cars. As with other artists, Thiti's art creations does not begin with drawings. In the year 2002 he drew his first car model, and has continued developing colours and complex details until the present day. Thiti's design process for model vehicles involves using use adhesive tape to attach the various pieces, composing them together on a single sheet of paper. The happiness he finds studying and learning the intricacies of vehicle components is transferred to the work in elegant detail, reflecting his deep involvement in and enjoyment of the esthetics of vehicle design. Thiti produces works of different sizes, depending on the artist's consideration of the challenges of reproducing the details of various vehicle parts. Viewers should not be surprised at the perfection of detail they'll find in Thiti's art works.

ประติมากรรมจำลองรถขนส่งมวลชนสาธารณะ อาจจะเป็นหัวข้อที่ศิลปินทั่วไปอาจมองข้าม หรือนำมาใช้ในมิติเชิงสัญลักษณ์ หาก **ธิติ** สนใจความงามเชิงสุนทรียศาสตร์ การออกแบบ และความสุขที่มีต่อรถยนต์สาธารณะเหล่านั้น อาทิ รถเมล์ รถบรรทุก รถขนส่ง บ.ข.ส. แท็กซี่ หรือกระทั่งรถบ้านดัดแปลง ศิลปินมิได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการวาดภาพเหมือนศิลปินอื่นๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2445 ศิลปินเริ่มสร้าง “หุ่นรถยนต์” พัฒนาสีส้นและรายละเอียดซับซ้อนมากขึ้นกระทั่งปัจจุบัน กระบวนการสร้างรถยนต์จำลองของธิติถูกออกแบบจาก การใช้กระดาษแผ่นเดียว ใช้เทปกาวยึดติดชิ้นส่วนต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน ความสุขจากการศึกษาและเรียนรู้รายละเอียดตลอดจนชิ้นส่วนต่างๆ ของรถถูกถ่ายทอดลงบนผลงานด้วยความปราณีต ละเอียดลอบ สะท้อนความทุ่มเทและความชื่นชมต่อสุนทรียศาสตร์ในการออกแบบยานพาหนะ ผลงานของธิติประกอบไปด้วยขนาดที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของศิลปินกระทั่งความท้าทายในจำลองรายละเอียดส่วนต่างๆ ของตัวรถจึงไม่แปลกใจหากผู้ชมจะพบรายละเอียดที่สมบูรณ์แบบในผลงานของธิติ

Shota KATSUBE

โชตะ คัทสึเบะ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสິงจากชีวิตประจำวัน

Shimane prefecture, 1991-

จังหวัดชิมาเนะ, 2534

Untitled

Dimensions Variable

twist tie, metal, small nail, rubber band, fabric,

toothpick

Circa 2011-2013

ไม่มีชื่อ

ขนาดแปรผันตามพื้นที่

ลวดสี, โลหะ, ตะปูขนาดเล็ก, ยางรัด, ผ้า, ไม้จิ้มฟัน

ประมาณ 2554-2556

These warriors equipped with solid and metallic armor look like they have come straight out of an animation or a movie. They are full of vigor as if they are about to move, and no two are the same. From the age of ten, Katsube has been skillfully using scissors and nippers to produce his figurines from aluminum strips that contain metal wires. His works are becoming increasingly diverse from year to year, and they have attained a new level of realness. He started this practice because he wanted something to carry around with him, so he keeps his favorite figurines by his side, and the ones that are allowed to be displayed are those to which he is least attached.

เหล่านักรบในชุดเกราะโลหะแข็งแกร่งนับสิบเหล่านี้ ดูราวกับหลุดออกมาจากการ์ตูนแอนิเมชันและภาพยนตร์ แต่ละคนล้วนมีพลังกำลังเต็มเปี่ยมและให้ความรู้สึกราวกับกำลังโลดเล่นเคลื่อนไหว โดยที่ไม่มีตัวไหนซ้ำกันเลย คัทสึเบะเป็นผู้ชำนาญในการใช้กรรไกรและคีมตัดมาตั้งแต่อายุสิบขวบ เขาสร้างหุ่นฟิกเกอร์จากแผ่นอลูมิเนียมซึ่งมีลวดโลหะประกอบเป็นโครงภายใน ผลงานของเขาเริ่มหลากหลายและเหมือนจริงมากขึ้นทุกปี คัทสึเบะสร้างหุ่นฟิกเกอร์เพื่อนำมาพกติดตัวราวกับเป็นเพื่อนที่อยู่เคียงข้าง โดยหุ่นที่นำมาจัดแสดงคือหุ่นที่คัทสึเบะมีความผูกพันน้อยที่สุด

Masashi KANASAKI

มาซาชิ คานาซากิ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Tokyo Metropolis, 1990-
กรุงโตเกียว, 2533

Yamabiko(one reverberating in mountains)
51.1x32x26.5 cm, Magazine, Flyer, Bond
2014

เทปยามะบิโกะ (เทปเจ้าแห่งขุนเขา)
51.1x32x26.5 ซม., นิตยสาร, โบปลิว, ฟันธบัตร
2557

One million years
24.2x15.4x46.9 cm, Magazine, Flyer, Bond
2012

หนึ่งล้านปี
24.2x15.4x46.9 cm, Magazine, Flyer, Bond
2555

Coaster
10x8.3x1 cm, Magazine, Flyer, Bond
2014

จานรองแก้ว
10x8.3x1 ซม., นิตยสาร, โบปลิว, ฟันธบัตร
2557

Turtle
24.4x24.5x3.6 cm, Magazine, Flyer, Bond
2011

เต่า
24.4x24.5x3.6 ซม., นิตยสาร, โบปลิว, ฟันธบัตร
2554

The patterns are reminiscent of marbling or a topographical map, and it is hard to tell what shapes they imitate. Those who have seen the works by Kanasaki will be overwhelmed by their power and puzzled by their inexplicability. Kanasaki applies wood glue in many layers over advertising leaflets and pages of magazines and finishes the works by sanding their surface. The hours used to repeatedly glue and sand the paper are stored within these works. A support staff who saw Kanasaki creating a collage in his distinctive style spoke to him after which he began to produce these works, and they are becoming more and more unique in shape with each passing year.

ผลงานของคานาซากิสะท้อนลวดลายที่พาให้นึกถึงลายหินอ่อนหรือแผนที่ภูมิประเทศ หากจะระบุได้ว่าเป็นการทำเลียนแบบสิ่งใดโดยเฉพาะ ผู้ที่เคยเห็นผลงานของคานาซากิล้วนสัมผัสได้ถึงพลังที่แฝงอยู่ภายใน ขณะเดียวกันก็รู้สึกงุนงงกับลักษณะผลงานที่หาคำอธิบายไม่ได้ ผลงานของคานาซากิเกิดจากการนำกาวยาไม้มาทาลงบนแผ่นโบปลิวและหน้านิตยสารเข้าไปมาหลายต่อหลายชั้น ก่อนปิดท้ายด้วยการนำไปขัดกระดาษทรายเพื่อให้พื้นผิวเรียบเนียน กระบวนการผลิตสร้างทั้งหมด ตั้งแต่การทากาวและขัดกระดาษทรายล้วนใช้เวลาหลายชั่วโมง ผู้ดูแลคนหนึ่งได้เจอกับคานาซากิที่กำลังทำผลงานคอลลาจอยู่และรู้สึกได้ถึงความพิเศษของผลงาน หลังพูดคุยกัน คานาซากิจึงเริ่มสร้างผลงานในลักษณะนี้เรื่อยมา โดยผลงานมีความพิเศษและมีเอกลักษณ์มากขึ้นทุกปี

Sanae SASAKI

ซานาเอะ ซาซากิ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Iwate prefecture, 1963-

จังหวัดอิวาเตะ, 2506

Her practice changes in cycles over periods of time. She sometimes seems to get bored, so it is a mystery how she manages to continue. She was working in sashiko embroidery for about 4 years and painting circles with a ballpoint pen for about 3 years, and from 2012, she has been writing letters in catalogs and pamphlets. The letters she writes are all original. She does not write on the photos but between the lines of the original sentences as if filling in the gaps. Through writing the same symbols and letters continuously from day to day, her unique and sublime expressions emerge.

ผลงานของซาซากิมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปตามระยะเวลา แม้เธอจะรู้สึกเบื่อบ้างบางครั้ง แต่ก็สามารถกลับมาสร้างผลงานได้ต่อด้วยแรงขับเคลื่อนที่มีเพียงแต่เธอที่เข้าใจ ซาซากิสร้างผลงานจากการปักซาซิกะเป็นเวลา 4 ปี และการวาดรูปวงกลมด้วยปากกาลูกลื่นนานเป็นเวลา 3 ปี เมื่อเข้าปี 2555 เธอเริ่มเขียนตัวอักษรต่างๆ ลงในแคตตาล็อกและแผ่นพับ ซึ่งรูปแบบการเขียนของเธอมีความเป็นออริจินัลที่ไม่เหมือนใคร เธอจะไม่เขียนตัวอักษรทับลงบนภาพ แต่จะเขียนลงระหว่างบรรทัดเหมือนกับการเติมเต็มพื้นที่ว่าง ตัวอักษรและสัญลักษณ์ที่เธอเขียนเป็นประจำทุกวันอย่างต่อเนื่องคือการแสดงออกอันล้ำลึกและเต็มไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัว

Sanae SASAKI

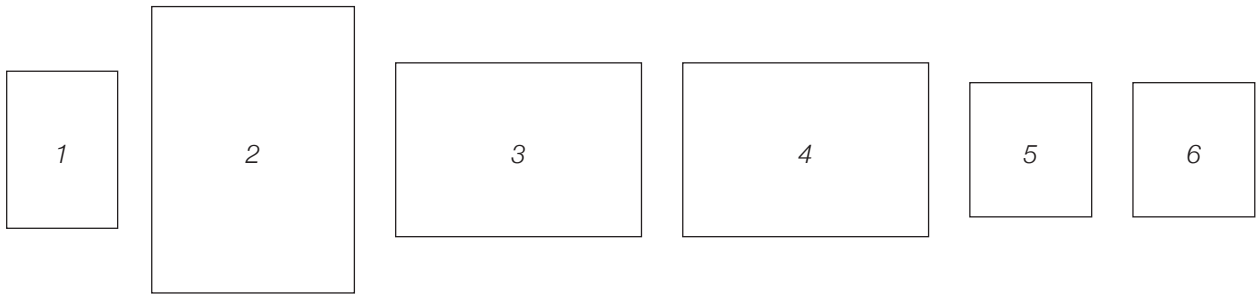
ซานาเอะ ซาซากิ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Iwate prefecture, 1963-

จังหวัดอิวาเตะ, 2506

1. Untitled

23.5x12 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper

1. ไม่มีชื่อ

23.5x12 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ

2. Untitled

51.5x36.8 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper
2011-2012

2. ไม่มีชื่อ

51.5x36.8 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ
2554-2555

3. Square

25.5x35.5 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper
2014

3. สี่เหลี่ยม

25.5x35.5 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ
2557

4. Square

24.3x35.2 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper
2003

4. สี่เหลี่ยม

24.3x35.2 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ
2546

5. Untitled

14.2x10.2 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper

5. ไม่มีชื่อ

14.2x10.2 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ

6. Untitled

14.5x10.3 cm

Water-Based Ball-Point Pen on Paper

6. ไม่มีชื่อ

14.5x10.3 ซม.

ปากกาลูกลื่นบนกระดาษ

Yuichi SAKUTA

ยูอิชิ ซากุตะ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสีจากชีวิตประจำวัน

Okinawa prefecture, 1987-

จังหวัดโอกินาวะ, 2530

The letters cut out from colorful origami are pasted and arranged in bold combinations, and these works have many words in common. Words such as “Tsubame” (the name of a Shinkansen), “Shizuka” (his sister’s name), “Najimi” (the name of the cafeteria) and “Lunch A” are found in almost all of the pictures, and in addition, the names of places and toilet manufacturers as well as symbols can be seen. It seems that he enjoys the feeling he gets from using scissors and glue when he cuts out and spells out the words. Repeatedly cutting and gluing letters is one way for him to pour out his love for his precious memories and favorite things.

ตัวอักษรที่ตัดมาจากกระดาษโอรังามิหลากสี ถูกนำมาแปะและจัดเรียงเป็นผลงานอันโดดเด่น โดยผลงานแต่ละชิ้นจะมีคำที่ปรากฏอยู่เหมือนกันหลายคำ เช่น คำว่า “สึบามะ” (ชื่อรถไฟความเร็วสูง) “ชิซึกะ” (ชื่อพี่สาวของศิลปิน) “นาจิมิ” (ชื่อโรงอาหาร) และ “อาหารกลางวันชุด A” นอกจากนี้ยังมีชื่อสถานที่ ชื่อบริษัทผลิตภัณฑ์ สุขภัณฑ์ และสัญลักษณ์อื่นๆ อีกมากมาย ซากุตะสนุกกับการใช้กรรไกรตัดกระดาษและแปะกาวเพื่อสร้างคำ การทำเช่นนี้ซ้ำๆ ช่วยให้ศิลปินได้ถ่ายทอดความรู้สึกผูกพันที่มีต่อความทรงจำในชีวิตและสิ่งที่เขาชื่นชอบเป็นพิเศษ

Yuichi SAKUTA

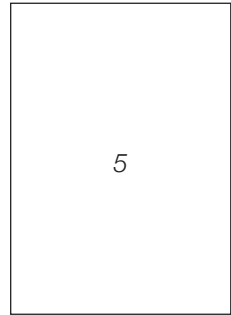
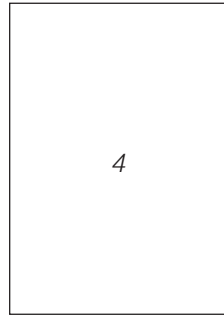
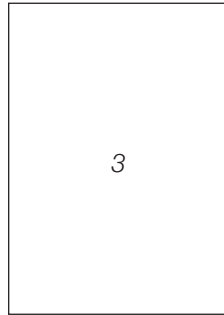
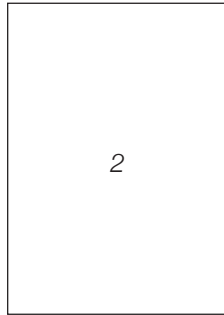
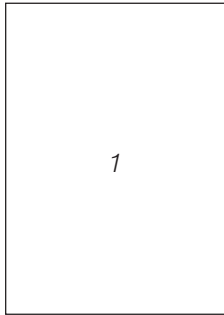
ยูอิชิ ซากุตะ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสິงจากชีวิตประจำวัน

Okinawa prefecture, 1987-

จังหวัดโอกินาวะ, 2530

1. Ooshima Ooshima Chieu

90x60x1.9 cm

Colored Drawing Paper, Colored Paper, Paste
2008

1. เกาะโอชิมะ โอชิมะ ชิเอะอุ

90x60x1.9 ซม.

กระดาษวาดภาพสี, กระดาษสี, ปะติด
2551

2. Sosa

90x60x1.9 cm

Colored Drawing Paper, Colored Paper, Paste
2009

2. โซสะ

90x60x1.9 ซม.

กระดาษวาดภาพสี, กระดาษสี, ปะติด
2552

3. Giant Oohann Kuikui

90x60x1.9 cm

Colored Drawing Paper, Colored Paper, Paste
2009

3. โอฮันคุยคุยขนาดใหญ่

90x60x1.9 ซม.

กระดาษวาดภาพสี, กระดาษสี, ปะติด
2552

4. Innoshima Bridge

90x60x1.9 cm

Colored Drawing Paper, Colored Paper, Paste

4. สะพานอินชิมะ

90x60x1.9 ซม.

กระดาษวาดภาพสี, กระดาษสี, ปะติด

5. Imorikuchijima Ikuchijima

90x60x1.9 cm

Colored Drawing Paper, Colored Paper, Paste
2008

5. เกาะอิโมริกุจิ และเกาะอิคุจิ

90x60x1.9 ซม.

กระดาษวาดภาพสี, กระดาษสี, ปะติด
2551

Chuklin Pongpaw

ชุกลิน พ่องแพ้ว

Raw Materials and Creation in Everyday Life
นานาสีจากชีวิตประจำวัน

Prachuap Khiri Khan, 1959
ประจวบคีรีขันธ์, 2502

Hanuman

26x33 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper

หนุมานทันใดช่วยเหลือเอื้ออาทร

26x33 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

Kinnaree's Happiness

26x33 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper

กินรี สุขสำราญเบิกบานใจ

26x33 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

Rama Pranakorn shoots an arrow

26x33 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper

พระรามแผลงศรให้นั่งนอนใจ

26x33 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

Suphan Matcha

26x33 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper

สุพรรณมัจฉา สายสมรแหวกว่ายสายน้ำจำขึ้น

26x33 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

Kinnaree's Bathing

38x56 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper

กินรีลีลาการเล่นในธาราน้ำใส

38x56 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

Suphan Matcha

19.5x26.9 cm, Colour Pencil and Black Pen on Paper
Collection of Sirindhorn National Medical
Rehabilitation Institute

สุพรรณมัจฉา สายสมรแหวกว่ายสายน้ำจำขึ้น

19.5x26.9 ซม., สีไม้ ปากกาตัดเส้น บนกระดาษ

สมบัติของสถาบันสิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ

Chuklin (b. 1959, Master's degree) is a female artist who designs greeting cards based on Thai paintings. She has a muscular weakness, so it's well understood that her artwork takes more than normal effort. Her Thai painting work is identifiable by wavy lines, each one full of purpose. Perhaps because of her physical condition, Chuklin paints each line slowly, gradually and meticulously trying to preserve the uniqueness of the original Thai painting. This work relies on a variety of processes. The original famous image is copied and a new image created from her imagination. The charm of the resulting art is in the packaging of good wishes sent to the recipient. Each year Chuklin creates art works, sending happiness to people of her choice. In thinking about Chuklin's art, we see that artistic duty in itself can be a medium to send happiness and good wishes, creating an effective dimension of beauty and happiness.

ชุกลิน ศิลปินหญิงที่สร้างสรรค์การ์ดอวยพรให้แก่ผู้คนผ่านภาพผลงานจิตรกรรมไทย ศิลปินมีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรง การทำงานของศิลปินจึงต้องอาศัยความพยายามกว่าปกติ เป็นที่เข้าใจกันเป็นอย่างดี ผลงานจิตรกรรมไทยเน้นอัตลักษณ์ของเส้นที่พลิ้วไหว มั่นคง เด็ดเดี่ยวในการลากเส้นแต่ละเส้น หากจากปัจจัยทางกายภาพ ชุกลินค่อยๆ บรรจงลากเส้นแต่ละเส้นอย่างช้า พยายามรักษาอัตลักษณ์ผลงานจิตรกรรมไทยไว้ให้มากที่สุด ภาพผลงานจิตรกรรมไทยอาศัยกระบวนการที่หลากหลายทั้งการลอกเลียนแบบจากภาพต้นแบบที่มีชื่อเสียง เส้นห์ของผลงานชุดนี้ไม่ได้อยู่ที่ความสวยงามทางจิตรกรรมไทยประเพณีเพียงประการเดียว หากอยู่ที่ข้อความอวยพร การส่งมอบความสุข ความปรารถนาดีให้แก่ผู้รับ สะท้อนมุมมองความหมายของชีวิต ตลอดจนความสุขของชีวิตได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

Makoto TAKAMARU

มาโกโตะ ทากะมารุ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Hokkaido prefecture, 1970-

จังหวัดฮอกไกโด, 2513

They are formed using only cellophane tape, painted over with an oil marker and completed in about 15 minutes. These eyeglass frames were all made for wearing. The artist has made more than several thousands of these items and often wears them in his daily life. In addition, he continuously reproduces and copies photographs from his early childhood. The parts that were cut off when copying are completed with additional drawings. Through faithfully reproducing the fixed forms of ready-made products and photographs he proves that originality is born, and the uniqueness of its creative energy is overwhelming.

ผลงานที่เกิดจากการพันเทปใสและลงสีด้วยปากกามาร์คเกอร์น้ำมันที่ใช้เวลาเพียง 15 นาที กลายเป็นกรอบแว่นตา จำนวนหลายพันชิ้นที่ทากะมารุนำมาใส่ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เขายังนำเอาภาพถ่ายของตนเองในสมัยเด็ก มาทำซ้ำและถ่ายทอดเป็นผลงานชิ้นใหม่ โดยตัดภาพบางส่วนออกมาและวาดเขียนแบบเพิ่มลงไปให้เหมือนกับภาพเดิม การนำผลิตภัณฑ์และภาพถ่ายที่มีความสมบูรณ์ในตัวอยู่แล้วมาผลิตซ้ำและถ่ายทอดใหม่ เป็นการตอกย้ำว่าผลงานของทากะมารุมีความแปลกใหม่และเต็มไปด้วยพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่มีใครเหมือน

Makoto TAKAMARU

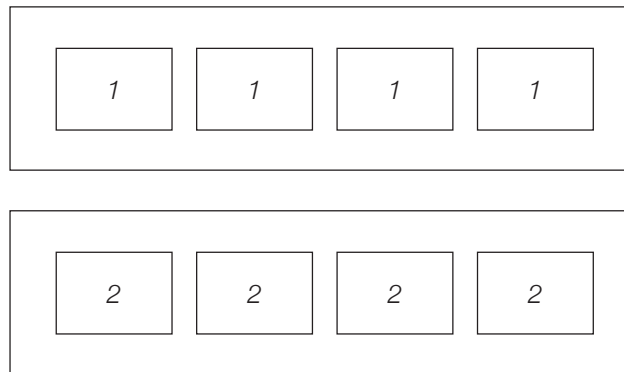
มาโกโตะ ทากะมารุ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Hokkaido prefecture, 1970-

จังหวัดฮอกไกโด, 2513

1. Untitled

8x11.7, 8.1x11.7, 8.5x11.6, 8.2x11.8 cm

Colored Copy

Pencil, Crayon, Cellophane Tape on Colored Copy

1. ไม่มีชื่อ

8x11.7, 8.1x11.7, 8.5x11.6, 8.2x11.8 ซม.

สำเนาสี

ดินสอ, ดินสอสี, เทปกาวบนสำเนาสี

2. Untitled

8.2x11.7, 8.2x11.8, 9.7x13.6, 9.6x13.8 cm

Colored Copy

Pencil, Crayon, Cellophane Tape on Colored Copy

2. ไม่มีชื่อ

8.2x11.7, 8.2x11.8, 9.7x13.6, 9.6x13. ซม.

สำเนาสี

ดินสอ, ดินสอสี, เทปกาวบนสำเนาสี

Makoto TAKAMARU

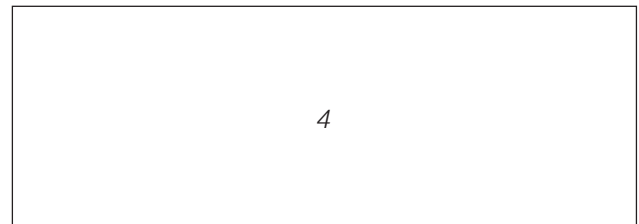
มาโกโตะ ทากะมารุ

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Hokkaido prefecture, 1970-

จังหวัดฮอกไกโด, 2513

3. Untitled

14x12.5, 9.5x12.8, 9.9x11.6 cm

Pencil, Crayon, Cellophane Tape on Colored Copy

3. ไม่มีชื่อ

14x12.5, 9.5x12.8, 9.9x11. ซม.

ดินสอ, ดินสอสี, เทปกาวบนสำเนาสี

4. Untitled

Dimensions Variable

Cellophane Tape, Oil-Based Marker

4. ไม่มีชื่อ

ขนาดแปรผันตามพื้นที่

เทปกาว, ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน

Yuriko MIYAGAWA

ยูริโกะ มียะงะวะ

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Saitama prefecture, 1987-
จังหวัดไซตามะ, 2530

Untitled

80x110 cm

Poster color, Glue on Paper, 8 Pieces

2013-2017

ไม่มีชื่อ

80x110 ซม.

สีโปสเตอร์, กาวบนกระดาษ, 8 ชิ้น

2556-2560

Whirlpool-like circles spread out in vivid colors cover the entire paper surface. Countless lines radiate in all directions as if trying to escape from the picture. The colors and dynamic drawings seem to show her honest feeling of expression. Miyagawa takes the paint directly in her hands and draws patterns with her palms in a symmetrical motion. The physical sensation and the comfort it brings also become an important factor in the creation of these works. Her practice of gradually expanding small circles as her hand swims on the surface of the paper has continued for over 10 years.

รูปวงกลมคล้ายน้ำวนสีสดใสจุดตาที่ค่อยๆ กระจายออกไปทั่วแผ่นกระดาษ เส้นสายจำนวนนับไม่ถ้วนที่แผ่ออกไปในทุกทิศทางราวกับต้องการหลุดออกจากภาพ สีสดใสและพลวัตที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา มียะงะวะใช้ฝ่ามือของเธอลากสีลงไปที่บนกระดาษโดยตรง จนเป็นรูปทรงที่มีความสมมาตร สัมผัสทางร่างกายและความรู้สึกอันแสนสบายที่ศิลปินได้รับจากการลงสี คือปัจจัยที่ทำให้เธอสร้างสรรค์ผลงานเป็นระยะเวลานานกว่า 10 ปี ด้วยฝ่ามือของเธอเองที่ว่ายวนไปบนกระดาษ บ้ายสีสดใสเป็นรูปวงกลมเล็กๆ ที่ค่อยๆ ขยายตัวใหญ่ขึ้น

Seiki MITSUHASHI

เซกิ มิทสึฮาชิ

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Shiga prefecture, 1943-
จังหวัดชิงะ, 2486

Untitled

27.1x38 cm

Pencil on Paper, 5 Pieces

Collection of Borderless Art Museum NO-MA

ไม่มีชื่อ

27.1x38 ซม.

ดินสอบนกระดาษ, 5 ชิ้น

สมบัติของพิพิธภัณฑ์ศิลปะโน-มะ

Depending on the light reflections, you can see the lines drawn with strong stroke pressure. If you keep looking at the pictures, you notice that they are cityscapes with buildings, mountains and roads. Mitsuhashi draws landscapes that he saw when he was five as well as images that he has recently seen on television using only his memory. On the back of his drawings, there are sentences mainly written in katakana describing the scene, and there is originality in the choice of his words. There are over several hundreds of these paintings which depict his memories and favorite things.

เมื่อแสงตกกระทบ คุณจะเห็นเส้นสายมากมายที่ศิลปินได้วาดถล่มลงไปเต็มหน้าหมึกมือ แต่ถ้ามองนานๆ จะพบว่า ผลงานแต่ละชิ้นเป็นภาพวิวทิวทัศน์ภายในเมือง ภาพตึกกรมบ้านช่อง ภูเขา และถนนสายต่างๆ มิทสึฮาชิวาดภาพเหล่านี้ตามความทรงจำวัยเด็กขณะอายุห้าขวบ หรือวาดสิ่งที่เห็นจากโทรทัศน์โดยอาศัยเพียงความทรงจำของตนเองเท่านั้น ด้านหลังของแต่ละภาพจะมีคำอธิบายเขียนด้วยตัวอักษรคาตากานะ โดยศิลปินพิถีพิถันเลือกใช้คำเพื่อสื่อความหมายตามแบบฉบับของตน ผลงานของมิทสึฮาชิกว่าหลายร้อยชิ้น คือสิ่งที่บอกเล่าความทรงจำและสิ่งที่ศิลปินชื่นชอบในชีวิต

Noriko HIGASHIMOTO

โนริโกะ ฮิเกะชิโมโตะ

Repetition Dense and Homogenous
การทำซ้ำ ความหนักแน่น และความกลมกลืน

Osaka prefecture, 1983-
จังหวัดโอซากะ, 2526

Untitled

121.5x2542 cm

Water-based Maker, Oil-based Maker,
on Cushioning Material
2018

ไม่มีชื่อ

121.5x2542 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำบนวัสดุกันกระแทก
2561

Colorful geometric patterns consisting of dots were created over the course of about six years by coloring in individual bulges on the back (the flat surface) of a roll of bubble wrap. It looks as if it was carefully calculated and then drawn, but Higashimoto applied the colors one by one from the edges guided only by her intuition, and this repetition culminated in this large abstract painting. Its production started by chance because there was no paper for her to paint on, but she seems to have taken to this new method. Through repeating the same color patterns, her creativity exploded in a work that no one could have imagined.

งานศิลปะจากลวดลายเรขาคณิตที่เกิดจากการแต่งแต้มสีลงบนแผ่นบับเบิ้ลแร็ปหรือพลาสติกกันกระแทก ม้วนใหญ่ทีละจุดๆ ตลอดระยะเวลาหกปีเต็ม แม้ผลงานสำเร็จจะดูมีแบบแผนราวกับว่ามีการร่างไว้ก่อน แต่ฮิเกะชิโมโตะเปิดเผยว่าเธอใช้วิธีเติมสีลงไปทีละจุดตามสัญชาตญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกลายเป็นผลงาน ภาพแอบสแตรคขนาดใหญ่ที่น่าตื่นตาตื่นใจ ผลงานชิ้นนี้เกิดจากความบังเอิญที่เธอหากระดาษมาวาดรูปไม่ได้ ถือเป็นสุดยอดการใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่เกินกว่าใครจะคาดเดา

Catleeya Asavanant

แคทลียา อัสวานันท์

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1990
กรุงเทพฯ, 2533

Though *Catleeya* (b. 1990, Bachelor's degree) studied at an art studies institute, her artistic works are not representative of institutional art. Her presentations feature adventures in imagination, beloved people and pets, beliefs, and a variety of emotional conditions, and a departure from guidelines and specifications that illustrates her artistic freedom. Most of her works rely on straightforward expression rather than ornamentation and embellishments suggested by artistic study or art fundamentals. While there may be less detail in her work, bright, strong colours are used, and a brush technique that shines a light on how decisive Catleeya is and gives her work an identity

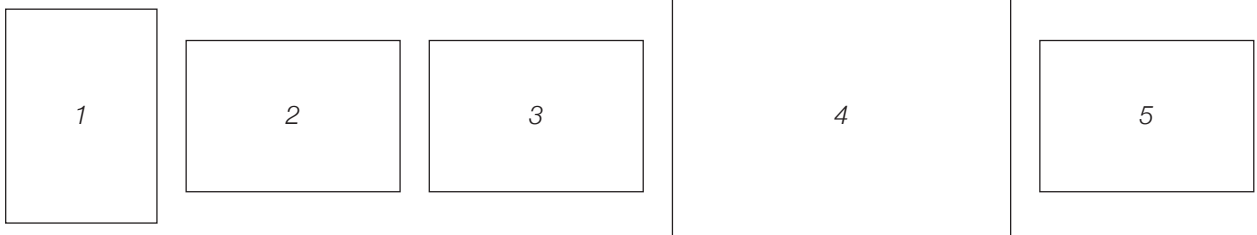
แคทลียา แม้ได้ศึกษาศิลปะในสถาบันการศึกษาศิลปะ แต่ผลงานของศิลปินกลับแตกต่างไปจากกลุ่มผลงานในสถาบัน ศิลปินนำเสนอประเด็นการพญภัยในจินตนาการ คนและสัตว์เลี้ยงใกล้ชิด ความเชื่อ และสภาวะความหลากหลายทางอารมณ์ การปราศจากข้อกำหนดกฎเกณฑ์สะท้อนสภาวะความอิสระในการสร้างสรรค์ ผลงานส่วนใหญ่อาศัยการแสดงออกโดยตรงไปตรงมา ไม่มุ่งเน้นการตกแต่งประดับประดาแบบผู้ผ่านการศึกษาศิลปะหรือกระทั่งชั้นเชิงทางศิลปะ หากปรากฏการลดทอนรายละเอียด แต่เลือกใช้สีที่สดใส รุนแรง และฝีแปรงที่แสดงความเด็ดขาด ส่งผลให้ผลงานของแคทลียามีอัตลักษณ์ดังผลงานของเด็กที่วาดอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากความกังวลในเรื่องความงาม นอกจากนี้ศิลปินยังเคยมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับเจ้าหญิงราชวงศ์ญี่ปุ่นครั้งเสด็จพระราชดำเนินยังประเทศไทย

Catleeya Asavanant

แคทลียา อัสวานันท์

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1990
กรุงเทพฯ, 2533

1. Life and Death

60x80 cm, Acrylic on Canvas
2014

2. Bird's nest

70x90 cm, Acrylic on Canvas
2018

3. Cute puppy loves its owner

70x90 cm, Acrylic on Canvas
2019

4. The Fussy Princess

120x150 cm, Acrylic on Canvas
2018

5. Anger

60x80 cm, Acrylic on canvas
2019

1. ชีวิตและความตาย

60x80 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ
2557

2. อาศัยนก

70x90 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ
2561

3. ลูกหมาน่ารัก รักเจ้านาย

70x90 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ
2562

4. เจ้าหญิงจอมจู้จี้

120x150 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ
2561

5. อารมณ์โกรธ

60x80 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ
2562

Thepprathan

เทพประทาน

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1971
กรุงเทพฯ, 2514

Religion may be the ultimate refuge we think of when we're devoid of hope, confused, or lack freedom. *Thepprathan* (b. 1971, 9th grade education) is a prisoner whose works express religious thought and use religious imagery, primarily with a single clear symbol: the image of the Buddha, shown with varied background dimensions. These are works of the sort that can be generally seen by student groups, art lovers, and artists. However, unlike conventional Buddhist art, this artist relies on his own situation and condition to motivate him to access the essence of religion. The emotions and thoughts of the artist are reflected in a variety of colours in creating these works, releasing the colours and letting them flow and mix together to reflect compatible and incompatible laws of nature. The form of the Enlightened One is like a material used by the artist for communication as he seeks an exit from a condition of confusion and misery. Additionally, Thepprathan's work along these lines reveals the perspective of a prisoner searching for peace in life.

ศาสนา 'อาจ' เป็นที่พึ่งสุดท้ายที่นิกายมไร้สิ้นความหวัง สับสน หรือขาดอิสรภาพ **เทพประทาน** ผู้ต้องขังอีกท่านที่สร้างสรรค์ผลงานผ่านแนวความคิดเชิงศาสนา (ใช้ภาพลักษณ์ศาสนา) ภาพผลงานปรากฏ สัญลักษณ์ที่ชัดเจนหนึ่งเดียว คือภาพโครงร่างพระพุทธเจ้าในศาสนาพุทธผ่านหลากหลายมิติของฉากหลัง ผลงานลักษณะเช่นนี้สามารถพบเห็นโดยทั่วไป ทั้งกลุ่มนักศึกษา ผู้สนใจศิลปะ และศิลปิน เป็นต้น หากกรณีนี้บริบทอาจเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ศิลปินอาศัยแรงกระตุ้นจากสถานการณ์และสถานภาพของตนเองพิจารณาการเข้าถึงแก่นแท้ทางศาสนา สีสันที่หลากหลายสะท้อนอารมณ์ ความคิดของศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงาน การปลดปล่อย ให้สีไหลผสมผสานรวมกันสะท้อนกฎเกณฑ์ตามธรรมชาติ ทั้งที่เข้ากันได้และเข้ากันไม่ได้ ภาพโครงร่างศาสดาคลายเป็นสิ่ง/วัตถุที่ศิลปินพยายามสื่อสารและแสวงหาทางออกจากสถานการณ์ความสับสนและเศร้าหมอง นอกจากนั้นผลงานลักษณะเช่นนี้ของเทพประทานยังสามารถเปิดเผยมุมมองของผู้ต้องขังผ่านการแสวงหาความสุขของชีวิต

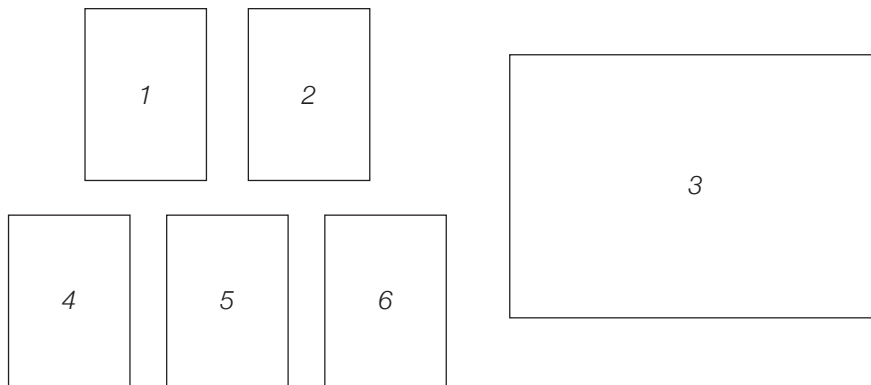
Thepprathan

เทพประทาน

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1971

กรุงเทพฯ, 2514

1. Mind Affect

38x28 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

1. มีผลต่อภายใน

38x28 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

2. Tranquility

38x28 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

2. นิ่ง

38x28 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

3. My Mind

70x92 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

3. ภายใน

70x92 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

4. Feeling

28x38 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

4. ความรู้สึก

28x38 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

5. An isolation

38x28 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

5. แยกออกจากกัน

38x28 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

6. Having an affect on idea

28x37.5 cm, Acrylic on Canvas

2019

Collection of Thonburi Remand Prison

6. มีผลต่อความคิด

28x37.5 ซม., อะคริลิคบนผ้าใบ

2562

สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Napatsaphon Khosanantharoek

นภัสพนธ์ โฆษะนันท์ฤกษ์

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Samut Sakhon, 1994
สมุทรสาคร, 2537

Untitled

38x56 cm, Drawing on Paper, 56 pieces
30x42 cm, Drawing on Paper, 1 piece

Video, 3.48 mins, 2019
For Exhibition

ไม่มีชื่อ

38x56 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ จำนวน 56 ชิ้น
30x42 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ จำนวน 1 ชิ้น

วิดีโอ, 3.48 นาที, 2562
จัดทำสำหรับนิทรรศการ

Images of mass media and television media environments are inspiration for *Napatsaphon* (b. 1994, 9th grade education)'s creations. This artist is fascinated with television media images, as he loses himself in the reflections of memory, arranging elements of mass communication such as newsrooms, characteristics of staff, program hosts, and even content from Thai soap operas in new ways. His paintings are done in painstaking detail with simple lines drawn with coloured pencils showing orderliness, concentration, and the love he takes from the television pictures. He also records the atmosphere, characteristic positions and attitudes of newscasters, and even letter fonts used in television programs. One of Napatsaphon's systems is to create a work of art paired with a television program he's interested in. The fact that it can inspire such creative work indicates how unpredictably strong the power and influence of public media can be in affecting viewers.

ภาพบรรยากาศสื่อสารมวลชนและสาระบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์เป็นแรงบันดาลใจให้แก่ **นภัสพนธ์** ในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปินสนใจภาพที่ปรากฏผ่านสื่อโทรทัศน์ดึงดูดใจให้เกิดความหลงใหล สะท้อนความทรงจำการทำงาน สื่อสารมวลชน อาทิ ห้องประกาศข่าว ภาพลักษณะบุคคลากร พิธีกร ตลอดจนข้อมูลจากละครไทย ถูกนำมาจัดเรียงเรียงใหม่ผ่านการวาดเส้นอย่างเรียบง่ายเพื่อสื่อสารประเด็นที่ศิลปินสนใจ ลักษณะการวาดอย่างบรรจงโดยสีไม้ แสดงความมีระบบระเบียบ การความเอาใจใส่ และความรักที่มีต่อภาพที่ปรากฏผ่านสื่อโทรทัศน์ นอกจากนั้นศิลปินยังจดจำบรรยากาศ ลักษณะของตำแหน่งผู้ประกาศข่าวหรือลักษณะของตัวอักษรที่ใช้ในรายการโทรทัศน์ ศิลปินทำศิลปะควบคู่ไปกับการเปิดรายการโทรทัศน์ที่ตนสนใจ กลายเป็นระบบหนึ่งของศิลปินในการทำงานสร้างสรรค์ อาจจะมีพิจารณาได้ว่าสื่อสารมวลชนสาธารณะอาจคาดการณ์ไม่ถึงอำนาจอิทธิพลทางภาพที่มีผลต่อผู้ชม กระทั่งสามารถนำมาสู่การทำงานสร้างสรรค์เช่นนี้

Megumu CHO

เมะกุมุ โช

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Hiroshima prefecture, 1942-
จังหวัดฮิโรชิมะ, 2485

For many years, Cho worked at a facility for people with disabilities, and he was also involved in supporting their art activities. After his retirement at the age of 64, he started drawing at home and was initially drawing on canvases from 100-yen shops, but their production ended and he switched to drawing on empty boxes. His drawings which make use of the shape of the boxes are strangely pleasing to look at. Cho is a Christian and he like to draw angels. The handbells in their hands appeared after he heard a handbell performance and was deeply moved. Cho continues to draw plump angels in various poses.

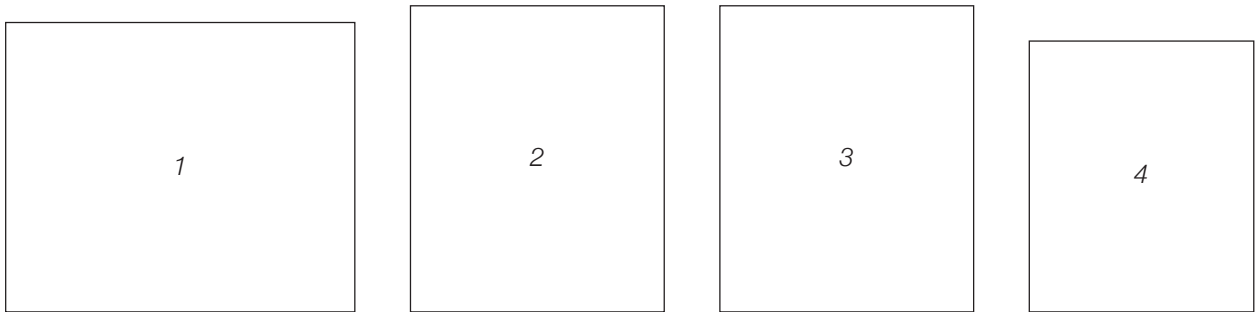
โชทำงานที่ศูนย์ฟื้นฟูผู้บกพร่องทางร่างกายและมีส่วนในการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในศูนย์เป็นระยะเวลาหลายปี หลังจากเกษียณอายุในวัย 64 ปี โชใช้เวลาไปกับการวาดภาพที่บ้านโดยใช้ผ้าใบแคนวาสจากร้าน 100 เยน (ร้านของจิปาตะ) จนกระทั่งแคนวาสดังกล่าวเลิกผลิตไปในที่สุด ภายหลังโชจึงได้เปลี่ยนมาวาดภาพลงบนกล่องเปล่า ผลงานของโชเล่นกับรูปทรงกล่องอย่างน่าสนใจ และด้วยความที่ศิลปินนับถือศาสนาคริสต์ และประทับใจเสียงของกระดิ่งอันก้องกังวาล ผลงานหลายชิ้นจึงมักมีภาพเทวดาร่างอวบถือกระดิ่งในท่วงท่าต่างๆ

Megumu CHO

เมะกุมุ โช

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Hiroshima prefecture, 1942-
จังหวัดชิโรชิมะ, 2485

1. Prodigies (Angel's Handbell Series)

41.1x42x7.8 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2016

1. อัจฉริยะบุคคล (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)

41.1x42x7.8 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2559

2. In a Circle (Angel's Handbell Series)

43.1x35.7x6.5 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

2. ในวงกลม (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)

43.1x35.7x6.5 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

3. In a Circle (Angel's Handbell Series)

43.5x35x7 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2016

3. ในวงกลม (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)

43.5x35x7 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2559

4. Angel's Handbell = Choo Choo Train =

35x25.4x9 cm

Acrylic Paint, Pencil on Cardboard
2014

4. กระดิ่งเทวดา = รถไฟป๊น ๆ =

35x25.4x9 ซม.

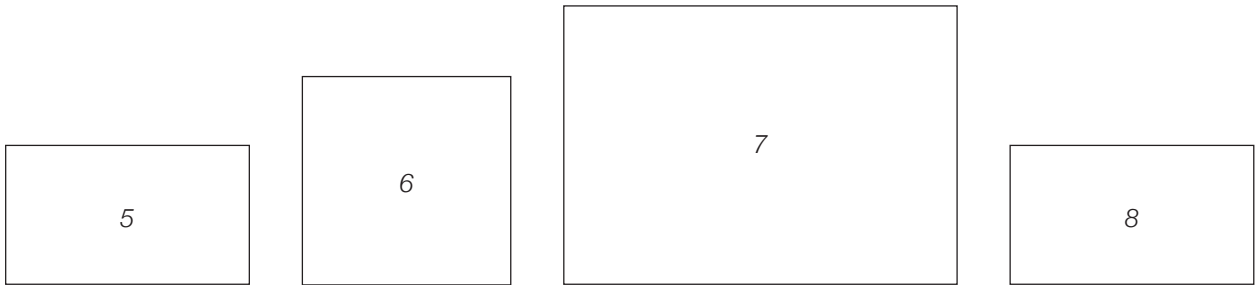
สีอะครีลิค, ดินสอบนกระดาษแข็ง
2557

Megumu CHO

เมะกุมุ โช

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Hiroshima prefecture, 1942-
จังหวัดฮิโรชิมะ, 2485

5. Untitled

16x31x5.3 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard

5. ไม่มีชื่อ

16x31x5.3 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง

6. In a Loud Voice

24x24x4 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

6. ในความดัง

24x24x4 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

7. Everyone Heave-ho

36.5x45.2x10 cm

Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

7. ฮุยเลฮุย

36.5x45.2x10 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

8. Angels and the Eye (Angel's Handbell Series)

25x35.6x9.3 cm

Oil-based Marker on Cardboard
2015

8. เทวดาและดวงตา (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)

25x35.6x9.3 ซม.

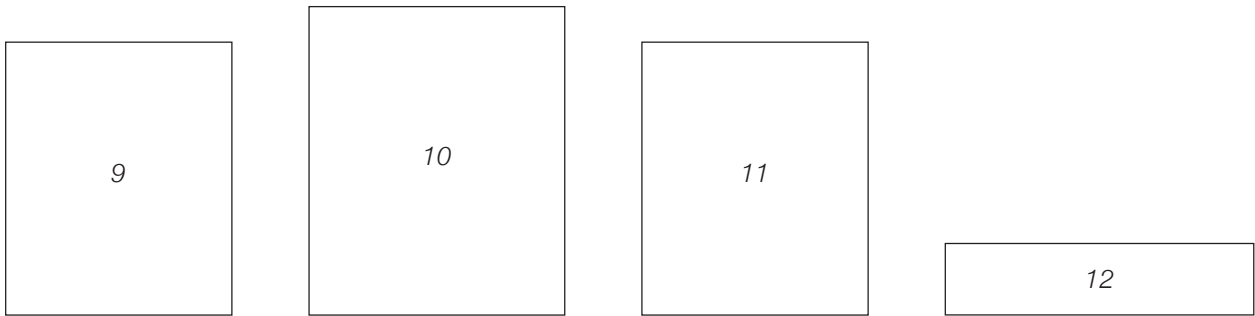
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษแข็ง
2558

Megumu CHO

เมะกุมุ โช

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Hiroshima prefecture, 1942-
จังหวัดฮิโรชิมะ, 2485

9. *An Angel's Smile (Angel's Handbell Series)*
31.2x31.2x2.2 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

9. รอยยิ้มเทวดา (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)
31.2x31.2x2.2 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

10. *There are Two Fish and Five Loaves of Bread*
45.4x36.5x13 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

10. ปลาสองตัวกับขนมปังห้าก้อน
45.4x36.5x13 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

11. *Jesus and Angels*
35.2x25x9.4 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

11. พระเยซูและเหล่าเทวดา
35.2x25x9.4 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

12. *Mazda stadium*
27.3x43.1x7.8 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

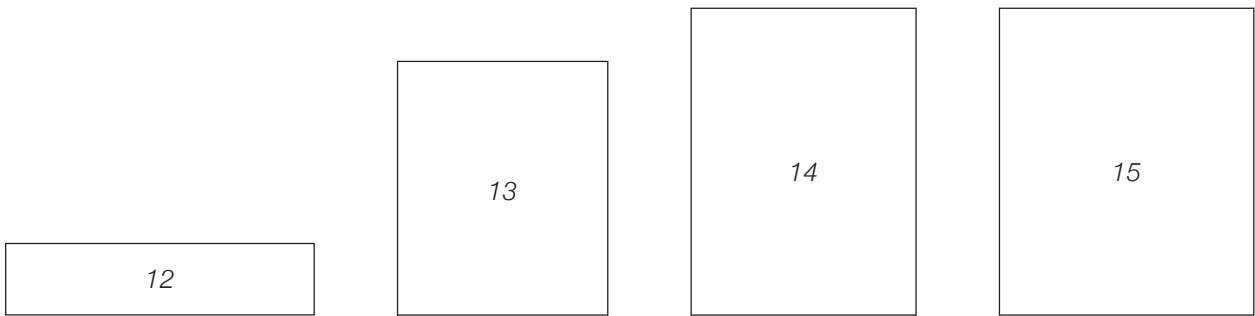
12. สนามกีฬาเมสต้า
27.3x43.1x7.8 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

Megumu CHO

เมะกุมุ โช

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Hiroshima prefecture, 1942-
จังหวัดฮิโรชิมะ, 2485

12. Mazda stadium
27.3x43.1x7.8 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

12. สนามกีฬามาสด้า
27.3x43.1x7.8 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

13. Paradise of the Angels
21.7x27.5x9.3 cm
Acrylic Paint on Cardboard
2016

13. สรวงสวรรค์เหล่าเทวดา
21.7x27.5x9.3 ซม.
สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2559

14. The Angel 1 (Angel's Handbell Series)
42.5x29.2x8.2 cm
Water Color on Cardboard
2015

14. เทวดา 1 (ผลงานชุดเทวดาถือกระดิ่ง)
42.5x29.2x8.2 ซม.
สีน้ำบนกระดาษแข็ง
2558

15. Eco Ball, Handbell and Roses
41.5x28.7x7 cm
Oil-based Marker, Acrylic Paint on Cardboard
2015

15. บอลขี้ก้า กระดิ่ง และกุหลาบ
41.5x28.7x7 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน, สีอะครีลิคบนกระดาษแข็ง
2558

Marie SUZUKI

มาริเอะ ซุซูกิ

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Nagano prefecture, 1979-
จังหวัดนางาโนะ, 2522

From the age of 28, she has been drawing in her current style. Voluptuous women, breasts, genitals, scissors and other motifs with repetitive patterns filling in the space between them characterize her works, and they are rich in color and composed with detail. She mainly uses water-based markers to draw not only on drawing paper but also on graph paper, note pad, wood board and folding screen. The dolls displayed in this exhibition were created as a gift to a friend. Following the exhibition 'ART BRUT JAPONAIS' at Halle Saint Pierre in Paris in 2010, she has been exhibiting her works in many exhibitions both within and outside Japan.

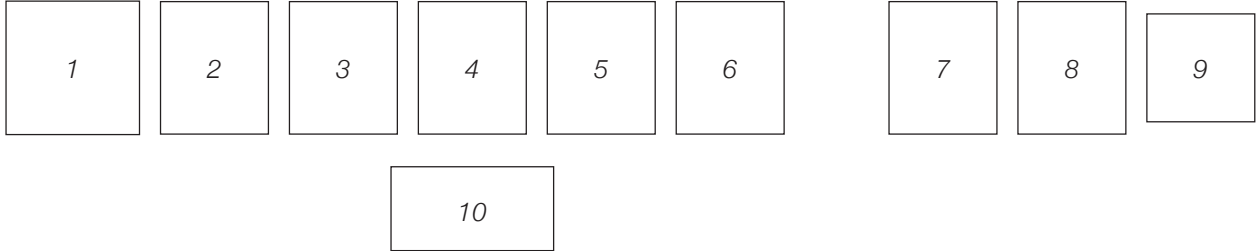
ซุซูกิเริ่มวาดภาพตามสไตล์ที่เห็นในปัจจุบันตั้งแต่อายุ 28 ปี วัตถุที่เธอนำมาใช้ในภาพมักจะเป็นหน้าอก อวัยวะเพศ กรรไกร รูปทรงต่างๆ สอดแทรกด้วยลวดลายต่างๆ ที่มีรูปแบบซ้ำไปซ้ำมา หลากหลายสีสันทัน และมีความละเอียดปราณีต ซุซูกิมักจะใช้ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำวาดลงไปบนกระดาษ กระดาษกราฟ สมุดโน้ต แผ่นไม้ แม้กระทั่งฉากร้าน นอกจากผลงานจิตรกรรม ตุ๊กตาที่นำมาจัดแสดงคือของขวัญที่ซุซูกิทำขึ้นเพื่อมอบเป็นของขวัญให้แก่เพื่อนของเธอ ผลงานของซุซูกิได้จัดแสดงในนิทรรศการ 'ART BRUT JAPONAIS' ที่เซนต์ ปีแยร์ แกลลอรี่ กรุงปารีส ในปี 2553 และถูกนำไปจัดแสดงทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศนับตั้งแต่นั้น

Marie SUZUKI

มารีเอะ ซูซูกิ

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Nagano prefecture, 1979-
จังหวัดนางาโนะ, 2522

1. *Medicine to Stop Talking Too Much*
59.4x67.2 cm
Water-Based Ball Point Pen on Paper
2010

2. *Nobody can see*
53.3x46 cm
Oil-Based Marker on Paper
2007
Collection of Borderless Art Museum NO-MA

3. *16, April 2008*
53.2x46 cm
Oil-Based Marker on Paper
2008
Collection of Borderless Art Museum NO-MA

4. *Untitled*
53.3x46 cm
Oil-Based Marker on Paper
2008

5. *Ups And Downs Memento Mori*
53.2x46 cm
Oil-Based Marker on Paper
2009

6. *Can't Win*
53.4x45.9 cm
Water-Based Marker on Paper
2016

7. *Led*
45.6x54 cm
Water-Based Marker on Paper
2014

8. *First One Out*
46.5x53.4 cm
Oil-Based Marker on Paper
2009

9. *Let Us Be Diligent In Faith*
15.8x22.6 cm
Oil-Based Marker on Paper
2012

10. *Untitled*
13.6x7.1x4.4 cm, 15.5x12x4.2 cm,
17.5x10.8x7 cm, 12.7x6.2x3.9 cm
14.8x8.8x9.7 cm
Cloth, Thread, Oil-Based Marker
2014-2015

1. *ยาหยุดไม่ให้พูดมาก*
59.4x67.2 ซม.
ปากกาสีน้ำเงินบนกระดาษ
2553

2. *ไม่มีใครเห็น*
53.3x46 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2550
สมบัติของพิพิธภัณฑ์ศิลปะโน-มะ

3. *16 เมษายน 2008*
53.2x46 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2551
สมบัติของพิพิธภัณฑ์ศิลปะโน-มะ

4. *ไม่มีชื่อ*
53.3x46 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2551

5. *ขึ้นและลง เครื่องเตือนใจถึงความตาย*
53.2x46 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2552

6. *ถึงอย่างไรก็แพ้*
53.4x45.9 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำบนกระดาษ
2559

7. *ชักนำ*
45.6x54 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำบนกระดาษ
2557

8. *ใครออกก่อน*
46.5x53.4 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2552

9. *ขอให้เราจงขยันศรัทธา*
15.8x22.6 ซม.
ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมันบนกระดาษ
2555

10. *ไม่มีชื่อ*
13.6x7.1x4.4 ซม., 15.5x12x4.2 ซม.,
17.5x10.8x7 ซม., 12.7x6.2x3.9 ซม.,
14.8x8.8x9.7 ซม.
ผ้า, ด้าย, ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำมัน
2557-2558

Madee Boonchuen

มาดี บุญชื่น

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Chai Nat, 1979
ชัยนาท, 2522

As a driver and professional transporter of art works, *Madee_Choik* (b. 1979, 6th grade education) has been a familiar figure in art circles for the last ten years. After rounding out his education with 6th grade in Suphan Buri, aided by his experience in the art world Choik taught himself about creating art. His paintings display a sudden release of the unconscious state of the artist, liberated from the constraints of reality into a parallel world of imagination and modernity. Choik's works express a wide diversity of emotion: through humor, sarcasm, and the state of a world beyond reality to a longing for past experiences and a rural environment. His self-study of artistic concepts gives a unique identity to the artist's works in compositional format and use of colour and patterns. Choik uses himself as a subject for his compositions: portraits of himself nude, with possessions, cooking tools, plants, rural wooden houses mixed with different environments he's encountered. There are pictures of him naked in various situations, many humorous. In periods in between doing art transport jobs, or waiting to pick up art works, Choik spends time doing line drawings and quick sketches for paintings.

มาดี (โชค) เป็นที่รู้จักดีในแวดวงคนทำงานศิลปะในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจากอาชีพการรับขนส่งผลงานศิลปะ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากจังหวัดสุพรรณบุรี โชคศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะด้วยตนเองและประสบการณ์ในวงการศิลปะ ผลงานจิตรกรรมสภาวะจิตได้สำนึกแสดงออกอย่างฉับพลันของศิลปินแสดงสภาวะการหลุดพ้นจากพันธนาการโลกแห่งความจริงสู่ความเป็นโลกคู่ขนานทั้งจินตนาการและช่วงเวลาปัจจุบัน ผลงานศิลปะของโชคแสดงความหลากหลายทางอารมณ์ อารมณ์ขัน การประชดประชัน กระทั่งสถานการณ์ของโลกเหนือความจริง ตลอดจนการถวิลหาประสบการณ์ในอดีตและสภาวะแวดล้อมชนบท การศึกษาแนวทางศิลปะด้วยตนเองทำให้ผลงานของศิลปินปรากฏเอกลักษณ์เฉพาะในผลงานศิลปะทั้งรูปแบบ องค์ประกอบ การใช้สีลายเส้น โชคอาศัยตนเองเป็นหัวข้อ (subject) ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ อาทิ ภาพตนเองเปลือยเปล่า ข้าวของเครื่องใช้หุงหาอาหาร พันธุ์พืช บ้านไม้ชนบท ประกอบกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่พบเห็น กระทั่งภาพศิลปินแก้ผ้าเปลือยเปล่าในสถานการณ์ต่างๆ หรือท่าทางที่ขบขัน นอกจากนั้นในช่วงเวลาว่างจากการส่งผลงานศิลปะ ศิลปินหรือการรอรับผลงานจากศิลปิน โชคมักจะใช้ช่วงเวลาดังกล่าวในการสร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นและการร่างภาพจิตรกรรมในระยะเวลาอันสั้น

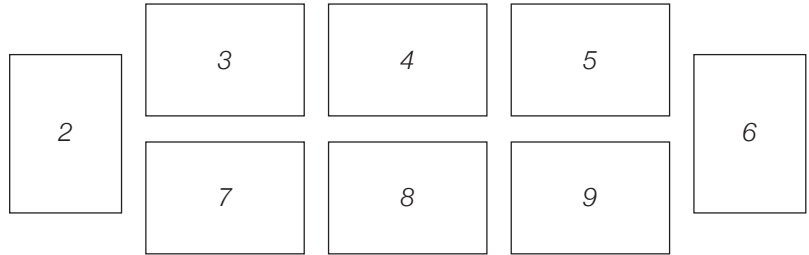
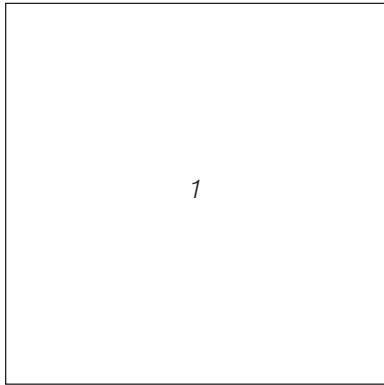
Madee Boonchuen

มาตี บุญชื่น

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Chai Nat, 1979

ชัยนาท, 2522

1. Untitled

200x180 cm, Acrylic on Canvas
2019

1. ไม่มีชื่อ

200x180 cm, สีอะคริลิคบนผ้าใบ
2562

2. Untitled

38x28 cm, Marker on Paper
2018

2. ไม่มีชื่อ

38x28 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ
2561

3. Untitled

27x37.5 cm, Marker on Paper

3. ไม่มีชื่อ

27x37.5 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ

4. Untitled

28x38 cm, Marker on Paper
2018

4. ไม่มีชื่อ

28x38 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ
2561

5. Untitled

28x38 cm, Marker on Paper
2018

5. ไม่มีชื่อ

28x38 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ
2561

6. Untitled

38x28 cm, Marker on Paper

6. ไม่มีชื่อ

38x28 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ

7. Untitled

28.3x40.6 cm, Marker on Paper
2018

7. ไม่มีชื่อ

28.3x40.6 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ
2561

8. Untitled

28x43 cm, Marker on Paper

8. ไม่มีชื่อ

28x43 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ

9. Untitled

29.4x41.5 cm, Marker on paper

9. ไม่มีชื่อ

29.4x41.5 ซม., ปากกาเคมีบนกระดาษ

Worawan Nilmalee

วรวรรณ นิลมาลี

Desire, the Source, What makes them create

ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1974

กรุงเทพฯ, 2517

Hearing-impaired *Worawan* (b. 1974, Bachelor's degree) creates mixed-media art, using yarn in her paintings. Her works features feminist content such as motherhood, relationship and hope, using human symbols to communicate thoughts in various environments. Difficult struggles with confusion are shown with jumbles of yarn, while lines of yarn may represent the bond between mother and child. The fun of using the material alters the content expressed by the material. The artist doesn't give one single significance to the material itself, but expands its meaning out to fit the particular art work, showing intention with an arrangement of emotions. Bright red goes to dark purple in a final piece, as the human image in the art work moves through a multitude of emotions and experiences, and in the end reaches love, or spiritual strength. This isn't much different from what happens to people generally as they encounter various life events in life. Happiness and suffering are inevitable for humans.

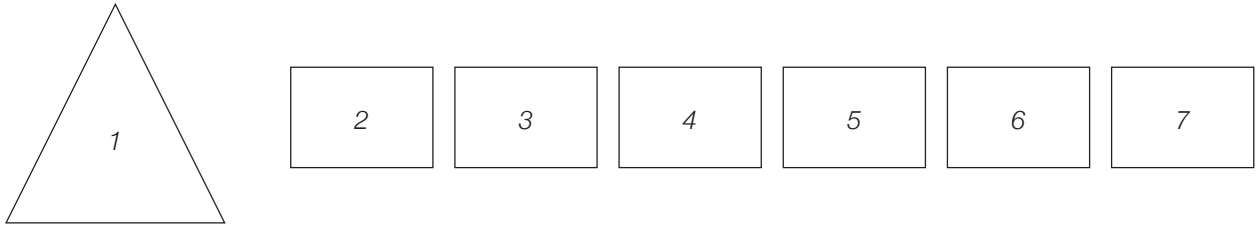
วรวรรณ เป็นผู้บกพร่องทางการได้ยิน สร้างสรรค์ผลงานสื่อผสมผ่านการใช้วัสดุไหมพรมเข้ากับผลงานจิตรกรรม วรวรรณนำเสนอเนื้อหาที่เน้นความเป็นผู้หญิง ความเป็นมารดา ความผูกพัน ความหวัง ผลงานใช้สัญลักษณ์มนุษย์ในการสื่อสารความคิดผ่านสภาพแวดล้อมต่างๆ การดิ้นรนต่อสู้กับความสับสน วุ่นวายของเส้นไหมพรม หรือ ขณะเดียวกันเส้นไหมพรมก็ปรากฏนัยยะของสายใยความผูกพันระหว่างแม่ลูก การสนุกของการใช้วัสดุทำให้เนื้อหาของตัววัสดุเปลี่ยนแปลงไป ศิลปินไม่ได้ให้ความหมายของวัสดุเพียงนัยยะเดียว แต่ขยายความหมายออกไปตามรูปแบบของภาพผลงาน ศิลปินแสดงความจงใจในการใช้เรียบเรียงอารมณ์จากสีแดงสดไปยังสีม่วงเข้มในชั้นสุดท้าย ประหนึ่งเปรียบเทียบมนุษย์ในผลงานเดินทางผ่านความหลากหลายทางอารมณ์ ประสบการณ์และสุดท้ายก็ความรักหรือการแรงใจซึ่งไม่แตกต่างกับคนปกติทั่วไปที่ประสบเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต ความสุข-ทุกข์เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับมนุษย์

Worawan Nilmalee

วรรณ นิลมาลี

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1974
กรุงเทพฯ, 2517

1. *Colorful*
Mixed Media on Canvas

2. *Pink as Warmless*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

3. *Red as Enthusiasm*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

4. *Orange as Any Attention*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

5. *Yellow as Creativity*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

6. *Green as Tranquility*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

7. *Blue as Imagination*
37.5x55 cm, Mixed Media on Paper

1. สีรุ้ง
สื่อผสมบนผ้าใบ

2. สีชมพู ให้ความอบอุ่น
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

3. สีแดง ให้ความกระตือรือร้น
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

4. สีส้ม แสดงถึงความระมัดระวัง
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

5. สีเหลือง ให้ความคิดสร้างสรรค์
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

6. สีเขียว ให้ความสงบ
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

7. สีฟ้า สีแห่งจินตนาการ
37.5x55 ซม., สื่อผสมบนกระดาษ

Supalerk Sangsai

ศุภฤกษ์ แสงใส

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Ubon Ratchathani, 1979-2018
อุบลราชธานี, 2522-2561

In online social media and among vendors in Khao San Road *Supalek -Khem- Sangsai* (b. 1979 - 2018, 2nd year vocational diploma) is renowned for his style of dress, facial makeup, and the paintings of people he brings with him wherever he goes. Khem lives in public spaces. To escape from a family that disapproved of his choice of gender identity, Khem decided to live on the street, resulting in an abnormal mental condition. After studying less than a year at Thaivichitsilp Art School Khem stopped creating art until a burgeoning interest in the Miss Thailand and Miss Universe competitions brought him fascination and inspiration. At age 15 or 16 he began doing paintings of beauty pageant winners. Paintings kept by the family show the fundamental devotion of the artist to his subject. Khem's works display confidence, courage, and resolve, and his skill with the brush is free, fearless, and straightforward in communicating the beauty and the confidence of 21st century beauty. Khem personally presented one of his paintings to Miss Chalita Suansane (Namtaan), Thailand's representative at the Miss Universe Contest.

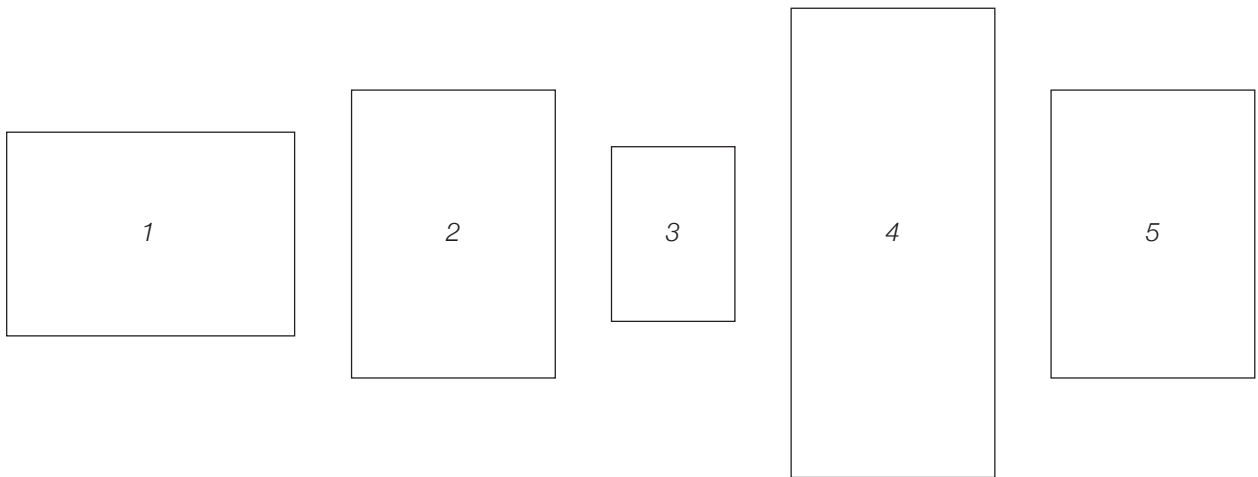
ศุภฤกษ์ แสงใส (เข้ม) มีชื่อเสียงในสื่อสังคมออนไลน์และกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าในย่านถนนข้าวสาร จากแนวทางการแต่งกาย การแต่งหน้า และผลงานจิตรกรรมภาพวาดบุคคลที่มักถือติดตัวไปมาตามสถานที่ต่าง ๆ เข็มอาศัยพื้นที่สาธารณะในการใช้ชีวิต ครั้นหลบหนีจากครอบครัวเนื่องจากปัญหาเพศสภาพทางเลือก การไม่ยอมรับของครอบครัวทำให้เข็มตัดสินใจใช้ชีวิตบนท้องถนน ทำให้สภาพจิตใจผิดปกติ แม้ศิลปินจะเคยศึกษาศิลปะไม่ถึงปีการศึกษาจากโรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ แต่ไม่ได้ทำการสร้างสรรค์อีกเลย กระทั่งเกิดความสนใจต่อปรากฏการณ์การประกวดนางสาวไทยและนางงามจักรวาล ส่งผลให้ศิลปินเกิดความประทับใจ แรงขับเคลื่อน ในการสื่อสารภาพปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการประกวด แท้จริงแล้วศิลปินเริ่มวาดภาพนางงามตั้งแต่อายุ 15-16 ปี จากหลักฐานภาพวาดที่ครอบครัวเก็บไว้ เป็นพื้นฐานและความพึงใจของศิลปินต่อหัวข้อดังกล่าว ผลงานจิตรกรรมของเข้มแสดงความรู้สึกของความมั่นใจ กล้าหาญและเด็ดเดี่ยว ท่วงท่าผลงานจิตรกรรมมีการลงฝีแปรงที่เป็นอิสระปราศจากความกลัว ความตรงไปตรงมาสื่อสารถึงความงามและความมั่นใจของนางงามในศตวรรษที่ 21 ผลงานจิตรกรรมชิ้นหนึ่งที่เข้มมีโอกาสมอบให้แก่ คุณชลิตา ส่วนเสน่ห์ ตัวแทนประเทศไทยประกวดนางงามจักรวาล

Supalerk Sangsai

ศุภฤกษ์ แสงใส

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Ubon Ratchathani, 1979-2018
อุบลราชธานี, 2522-2561

1. Untitled

76x56 cm, Drawing on Paper
Collection of Chalita Suansane

2. Untitled

76x56 cm, Drawing on Paper
Collection of Chalita Suansane

3. Untitled

19x27 cm, Drawing on Paper
Collection of Siriporn Sangsai

4. Untitled

56x149 cm, Drawing on Paper
Collection of Siriporn Sangsai

5. Untitled

76x56 cm, Drawing on Paper
Collection of Siriporn Sangsai

1. ไม่มีชื่อ

76x56 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ
สมบัติของคุณชลิตา ส่วนเสน่ห์

2. ไม่มีชื่อ

76x56 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ
สมบัติของคุณชลิตา ส่วนเสน่ห์

3. ไม่มีชื่อ

19x27 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ
สมบัติของคุณศิริพร แสงใส

4. ไม่มีชื่อ

56x149 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ
สมบัติของคุณศิริพร แสงใส

5. ไม่มีชื่อ

76x56 ซม., วาดเส้นบนกระดาษ
สมบัติของคุณศิริพร แสงใส

Yasukiti IWAOKA

ยาสุกิจิ อิวะโอะกะ

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Miyazaki prefecture, 1889-1977
จังหวัดมิยาซากิ, 2432-2520

Takanabe Daishi

Picture(Stone,paint), Printed by Inkjet
1877-1932

Collection of Takanabe cho Tourism Association

เมืองทากานาเบ ไตจิ

รูปภาพ(หิน,สี), พิมพ์อิงค์เจ็ท
2420-2475

สมบัติของ สมาคมการท่องเที่ยวทากานาเบโซ

A myriad of stone statues from 30 cm to 8 m in height standing on a hill overlooking the Pacific Ocean in Takanabe-cho, Miyazaki Prefecture. The bold structures, intriguing expressions and raw characters give off a sense of unique presence. As a youth, Iwaoka went on the Shikoku Pilgrimage, and inspired to save the souls of the townspeople in Takanabe, he began producing his stone statues at the age of 43. At first, he hired a mason, but he would then go on to create stone sculptures himself through imitating. Although the Second World War started soon after Iwaoka began creating his works, he continued for 43 years with the cooperation of local residents.

รูปแกะสลักหินที่มีความสูงตั้งแต่ 30 เซนติเมตรจนถึง 8 เมตร ตั้งตระหง่านอยู่บนเนินเขาเหนือมหาสมุทรแปซิฟิกในเมืองทากานาเบะ จังหวัดมิยาซากิ องค์ประกอบที่ดูกล้าแกร่ง หนักแน่น สีหน้าของรูปสลักที่ชวนมองและความดิบ คือสิ่งที่ทำให้ผลงานของอิวะโอะกะมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร ในวัยหนุ่ม อิวะโอะกะมักจะไปแสวงบุญที่เกาะชิโกะกุ และเกิดแรงบันดาลใจอยากปลดปล่อยจิตวิญญาณของผู้คนในเมืองทากานาเบะ อิวะโอะกะเริ่มสร้างรูปสลักหินเมื่ออายุ 43 ปี โดยจ้างช่างหินในช่วงแรก แล้วจึงเริ่มทำตามด้วยตนเองโดยใช้ก้อนหินเป็นวัสดุ แม้ว่าสงครามโลกครั้งที่สองจะเกิดขึ้นหลังจากที่อิวะโอะกะเริ่มสร้างผลงานได้ไม่นาน แต่เขาก็ยังสามารถสานต่อสิ่งที่เขารักได้นานถึง 43 ปีด้วยการสนับสนุนจากผู้คนในพื้นที่

Sakpong

ศักพงษ์

Raw Materials and Creation in Everyday Life

นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Bangkok, 1981

กรุงเทพฯ, 2524

Cello

40.5x31x6 cm, Sawdust Sculpture
Collection of Thonburi Remand Prison

บันไดแห่งความสำเร็จ

40.5x31x65 ซม., ประติมากรรมจากขี้เลื่อย
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Dancing Woman

32x36x73 cm, Sawdust Sculpture
Collection of Thonburi Remand Prison

ความสามารถสู่ความสำเร็จ

32x36x73 ซม., ประติมากรรมจากขี้เลื่อย
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Animals Heads

16x36x50 cm, Sawdust Sculpture
Collection of Thonburi Remand Prison

ไว้อิสระ

16x36x50 ซม., ประติมากรรมจากขี้เลื่อย
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

Working of Heart

38.5x21x42 cm, Sawdust Sculpture
Collection of Thonburi Remand Prison

กลไกของหัวใจ

38.5x21x42 ซม., ประติมากรรมจากขี้เลื่อย
สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

A locally available material, sawdust is the basic material for **Sakpong** (b. 1981, 9th grade education) 's sculptures. Sawdust is significant here in two characteristic ways: first, as a powder from wood, and secondly as a metaphor for something without value or that has no meaning. There's a hidden artistic meaning, too: it represents something picked up and previously used. Sakpong is an inmate who participates in art brut activities. His work expresses desire, success, happiness, and freedom that's not limited to a prisoner's viewpoint. People in general can similarly seek and find these things. Symbols such as stairs, musical instruments, drug paraphernalia, animals, and cages are used in symbolic ways to communicate issues of hope and struggles to escape. Though himself in a place where there is no freedom, the artist uses the intrinsically worthless material, sawdust, to build happiness and success.

วัสดุพื้นถิ่น “ขี้เลื่อย” ถูกนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของ **ศักพงษ์** ขี้เลื่อยปรากฏนัยยะหลักอยู่สองลักษณะ ได้แก่ เศษผงของเนื้อไม้และอุปมาอุปไมย “สิ่งไร้ค่าหรือไม่ได้ความ” หากพิจารณาความหมายแฝงเชิงศิลปะ ความหมายอย่างหลังถูกหยิบยกมาใช้ในการตีความอยู่บ่อยครั้ง ศักพงษ์เป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ต้องขังที่ร่วมกิจกรรมอาร์ตบรูต ผลงานของศิลปินนำเสนอมุมมองของความปรารถนา ความสำเร็จ ความสุข และอิสรภาพไม่เพียงแต่ผู้ต้องขังเท่านั้น หากบุคคลโดยทั่วไปก็แสวงหาการได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน สัญลักษณ์เช่น บันได เครื่องดนตรี อุปกรณ์ที่เกี่ยวกับยาเสพติด สัตว์ และกรงขัง นำมาใช้ในเชิงสัญลักษณ์สื่อสารในประเด็นความหวัง การดิ้นรนเพื่อหลุดพ้น ศิลปินใช้ขี้เลื่อยไร้ค่าในการสร้างความสุขและความสำเร็จจากพื้นที่ที่ปราศจากอิสรภาพ

Sarunyu Punjavilaipiboom

ศรัณยู ปัญญาวิไลพิบูลย์

Desire, the Source, What makes them create
ความปรารถนาคือบ่อเกิดการสร้างสรรค์

Bangkok, 1984
กรุงเทพฯ, 2527

Untitled
27.5x37.6 cm, Crayon on Paper

Kai Jor and Moh Han
29.7x42 cm, Crayon on Paper

The police
42x29.7 cm, Crayon on Paper

A pheasant
29.7x42 cm, Crayon on Paper

Smiling
29.7x42 cm, Crayon on Paper

ไม่มีชื่อ
27.5x37.6 ซม., สีเทียนบนกระดาษ

ไก่จ้อกับหมูหัน
29.7x42 ซม., สีเทียนบนกระดาษ

ตำรวจ
42x29.7 ซม., สีเทียนบนกระดาษ

ไก่ฟ้า
29.7x42 ซม., สีเทียนบนกระดาษ

ยิ้มแย้ม
29.7x42 ซม., สีเทียนบนกระดาษ

Sarunyu (b. 1984, 9th grade education)'s "two-sided painting" shows people and animals in very hot environments displaying harshness, aggression, bravery, and confidence, using oil pastels, as many professional artists seek to do with these feelings. People are not clearly indicated or able to be identified through the artist's depictions. Sarunyu's works use different colours in painted lines considered comparable to the brush work of professional artists, although various elements and patterns all through the work show attempts to embellish limitations and boundaries and use other media symbols in the art works.

Front or back, back or front, his works show clear physical differences between the two, attracting interest in them, as people look for connections that may or may not exist, or may be greater than can be described, leading into the freedom of the artist's imagination. While this sort of imagination may not be seen in artistic works in general, you'll find that many art brut artists may work with two disconnected sides. If the art is authentic, it's likely to have hidden objectives more than economic ones.

ผลงานจิตรกรรมหน้าหลังของ **ศรัณยู** ประกอบไปด้วยภาพบุคคล และสัตว์ ในสิ่งแวดล้อมที่ร้อนแรง ผลงานจิตรกรรมของศรัณยูปรากฏลักษณะของความแข็งกร้าว ดุดัน กล้าหาญ และมั่นใจ ในการถ่ายทอดผลงานศิลปะผ่านการใช้สีเทียนซึ่งเป็นสิ่งที่ศิลปินอาชีพต่างๆ พยายามแสวงหาความรู้สึกข้างต้น ภาพบุคคลของศิลปินไม่สามารถบ่งบอกหรือสามารถจำแนกตัวบุคคลได้ชัดเจน หากผลงานของศรัณยูปรากฏความแตกต่างของเส้นในการใช้เส้นสายระบายสี อาจจะพิจารณาเทียบเคียงที่แปรของศิลปินอาชีพ แม้แต่องค์ประกอบต่างๆ ที่รายล้อมรอบๆ ผลงานปรากฏการพยายามตกแต่ง การจำกัดอาณาเขต ตลอดจนการบรรจุสัญลักษณ์อื่นๆ ลงไปในผลงานสร้างสรรค์ ด้านหน้าหรือหลัง/ด้านหลังหรือหน้า ภาพภาพของผลงานปรากฏความแตกต่างชัดเจนระหว่างด้านหน้าและหลัง ดึงดูดให้ผลงานเกิดความน่าสนใจ หรือน่าแสวงหาความเชื่อมโยง (ที่อาจจะไม่มีอยู่หรือมากกว่าที่จะบรรยายได้) นำไปสู่ความอิสระทางจินตนาการของศิลปิน ซึ่งจินตนาการเช่นนี้อาจจะไม่ปรากฏในผลงานศิลปะทั่วไป พบว่าศิลปินกลุ่มอาร์ตบรูตหลายท่านมักทำงานสองด้านที่ไม่ต่อเนื่องกัน หากแท้จริงอาจจะมีวัตถุประสงค์อื่นซ่อนอยู่มากกว่าความคิดในเชิงเศรษฐศาสตร์

Hanako IMAMURA

ฮานาโกะ อิมะมูระ

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Kyoto prefecture, 1979

จังหวัดเกียวโต, 2522

Untitled

60.6x72.7x3 cm

Oil on Canvas, 1 Piece

2019

ไม่มีชื่อ

60.6x72.7x3 ซม.

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 1 ชิ้น

2562

Untitled

Dimensions Variable

Oil on Paper Pallet, 15 Pieces

2018-2019

ไม่มีชื่อ

ขนาดแปรผันตามพื้นที่

สีน้ำมันบนกระดาษลูกฟูก, 15 ชิ้น

2561-2562

Untitled

Photo Printed by Inkjet, 99 Pieces

1995

ไม่มีชื่อ

รูปภาพพิมพ์อิงค์เจ็ท, 99 ชิ้น

2538

The everyday life of Imamura is full of expressions that turn on its head the way we see life. As she eats, she chews her food slowly and leaves it in different places. It is an act which one is normally scolded for, but her mother, who felt an attachment to these unique arrangements, has been recording them for over 20 years. The oil paintings from about 30 years ago were made following a fixed process and are closely linked to the physical senses. Imamura's unique sense of color also shows on the paper palettes she uses for oil paintings which her mother secretly collects.

การแสดงออกในชีวิตประจำวันของอิมะมูระมักจะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับการใช้ชีวิตของเรา เมื่อเธอกินอาหาร เธอจะเคี้ยวช้า ๆ และเคี้ยวอาหารทิ้งไว้ตามจุดต่าง ๆ เป็นวิธีการรับประทานอาหารที่ใครเห็นก็คงดูเอา แต่แม่ของอิมะมูระไม่ได้คิดเช่นนั้น ด้วยความรู้สึกผูกพันที่มีต่อความพิเศษของการจัดเรียงองค์ประกอบ คุณแม่กลับบันทึกเหตุการณ์เหล่านั้นเอาไว้ตลอดเวลา 20 ปี ภาพวาดสีน้ำมันจากเมื่อ 30 ปีก่อน ถูกสร้างสรรค์โดยอาศัยกระบวนการสร้างที่จำกัด และเชื่อมโยงกับการสัมผัสทางกายอย่างแนบแน่น ผลงานภาพสีน้ำมันบนพาเลทกระดาษที่แม่ของอิมะมูระแอบเก็บเอาไว้แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเลือกใช้สีของอิมะมูระได้อย่างดี

Panchat Chanpakawin

ปัญท์ฉัฐม์ ฉันทภควินท์

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Bangkok, 1991

กรุงเทพฯ, 2534

Untitled

200x400 cm., Photo Inkjet

Exhibition Print

ไม่มีชื่อ

200x400 ซม., ภาพถ่ายพิมพ์สี

จัดพิมพ์สำหรับนิทรรศการ

Marks left over from scratching, peeling and repeated drawing on bedroom walls: after Japanese researchers came to view his work, *Panchat* (b. 1991, home schooling) peeled his own pictures and artwork from the wall. He often communicates using written letters of the alphabet, inventing new letters or cutting shapes. The artist's bedroom environment explains the powerful significance of his personal space, safe space, many emotional states, and in the recording of memories we discover that the colourful bedroom walls with its repeated complex signs is driven by many emotions. The high wall in the artist's bedroom is like a large canvas that can explain the artist's context of freedom. The big wall holds pictures of memories and various topics of interest, communicating dimensions of the artist's memories and feelings towards various things around him. Many marks appear as letters, half-letters, or half-picture letters, which have come to give the artist's creative work a unique identity almost inseparable from the artist. Art historians often study the things nearest and dearest to the artist as likely providing important keys in understanding his concepts.

ร่องรอยที่เหลือไว้จากการขีดข่วน การลอกออก และการวาดซ้ำลงบนผนังห้องนอน **ปัญท์ฉัฐม์** ลอกภาพผลงานศิลปะของตนเองออกจากผนังหลังจากที่มีนักวิจัยญี่ปุ่นมาชมผลงาน ศิลปินอาศัยการสื่อสารผ่านการเขียนตัวอักษร การประดิษฐ์ตัวอักษรแบบใหม่หรือการตัดทอนรูปทรง สภาพสิ่งแวดล้อมในห้องนอนของศิลปินอธิบายนัยยะสำคัญเชิงพื้นที่ส่วนบุคคล พื้นที่ปลอดภัย สภาวะทางอารมณ์ที่หลากหลาย และการบันทึกความทรงจำ พบว่าผนังห้องนอนสื่อสารและแสดงร่องรอยดังกล่าวซับซ้อนซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากแรงขับทางอารมณ์ที่หลากหลาย กำแพงขนาดใหญ่ในห้องนอนศิลปินจึงไม่แตกต่างไปจากพื้นผ้าใบขนาดใหญ่ที่สามารถอธิบายบริบทอิสระภาพ แก่ศิลปิน ผนังขนาดใหญ่ของศิลปินบรรจุภาพความทรงจำและความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นการสื่อสารมิติของความทรงจำที่ศิลปินมีความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่นเดียวกับหลายร่องรอยปรากฏลักษณะกึ่งตัวอักษร หรือกึ่งภาพตัวอักษร กลายเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงาน แทบไม่มีความแตกต่าง นักประวัติศาสตร์ศิลป์มักศึกษาของใกล้ตัวของศิลปิน (อาชีพร) ซึ่งน่าจะเป็นกุญแจสำคัญในการศึกษาเรียนรู้แนวความคิดของศิลปิน

Yoshimitsu TOMIZUKA

โยชิimitsu โทมิซึกะ

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Hyogo prefecture, 1958-

จังหวัดเฮียวโงะ, 2501

Huge picture stories are drawn without gaps with the images and letters all mixed up. Tomizuka joined the Suzukake Painting Club in 1991. He began to write down his memories in detail from around the age of 30 and they were incorporated into his paintings. However, his works started to merge with fiction from around ten years ago, and now his works have almost all turned into fantasy. The staff has transcribed the stories told by Tomizuka and carefully recorded them along with his pictures. His creations are reaching new heights through his interaction with the staff.

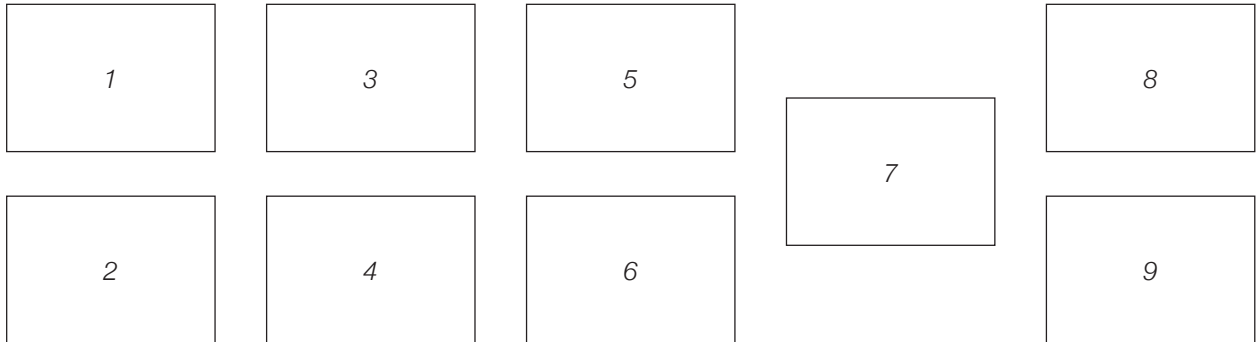
ผลงานบอกเล่าเรื่องราวขนาดใหญ่ประกอบด้วยภาพและตัวอักษรที่เบียดเสียดกันจนปราศจากพื้นที่ว่าง โทมิซึกะเข้าร่วมชมรมจิตรกรรมซุสุคาเกะเมื่อปี 2534 เขาเริ่มจดบันทึกเรื่องราวความทรงจำของตัวเองไว้อย่างละเอียดตั้งแต่อายุ 30 ปี และนำเรื่องราวเหล่านั้นมาบรรจุลงในภาพวาดของเขา แต่ช่วง 10 ปีให้หลัง ผลงานของโทมิซึกะเริ่มเปลี่ยนไปเนื่องจากนำชีวิตจริงมาผสมเข้ากับเรื่องราวสมมุติจนกลายเป็นผลงานสุดแฟนตาซีอย่างที่เห็นในปัจจุบัน ผู้ดูแลในศูนย์ได้ถอดความเรื่องราวคำบอกเล่าของโทมิซึกะและบันทึกเอาไว้เพื่อบรรยายภาพแต่ละภาพ การมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารกับผู้ดูแลได้ช่วยให้ผลงานของเขาพัฒนาไปอีกขั้น

Yoshimitsu TOMIZUKA

โยชิimitsu โทมิซึกะ

Art which is born in relationship
ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Hyogo prefecture, 1958-
จังหวัดเฮียวโงะ, 2501

1. *Dramatic National Union Sports Tournament Story 1*
44x80 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2016

1. *ละครการแข่งขันกีฬาแห่งชาติดูเนี่ยน 1*
44x80 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2559

2. *Dramatic National Union Sports Tournament Story 2*
43.5x81 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2016

2. *ละครการแข่งขันกีฬาแห่งชาติดูเนี่ยน 2*
43.5x81 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2559

3. *Dramatic National Union Sports Tournament Story 3*
42x81.5 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2016

3. *ละครการแข่งขันกีฬาแห่งชาติดูเนี่ยน 3*
42x81.5 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2559

4. *Dramatic National Union Sports Tournament Story 4*
42.5x83 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2016

4. *ละครการแข่งขันกีฬาแห่งชาติดูเนี่ยน 4*
42.5x83 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2559

5. *The Chronicles of the Scandalous King 1*
42x82 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2017

5. *พงศาวดารของราชาอื้อฉาว 1*
42x82 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2560

6. *The Chronicles of the Scandalous King 1-4*
30.5x68 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2017

6. *พงศาวดารของราชาอื้อฉาว 1-4*
30.5x68 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2560

7. *The Chronicles of the Scandalous King 4-7*
42x81.5 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2017

7. *พงศาวดารของราชาอื้อฉาว 4-7*
42x81.5 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2560

8. *The Chronicles of King Trump*
43x81 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2017

8. *ตำนานของกษัตริย์ทรัมป์*
43x81 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2560

9. *The Chronicles of King Trump: Last Volume*
31x68 cm
Pastel, Indian ink on Japanese Paper
2017

9. *พงศาวดารกษัตริย์ทรัมป์: เล่มสุดท้าย*
31x68 ซม.
ดินสอสี, หมึกอินเดียบนกระดาษญี่ปุ่น
2560

Peeraphat Aukkaraphat

พีรพัฒน์ อัครพัฒน์

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Faith in Buddha

150x200 cm., Acrylic on Canvas

Collection of Kamin Lertchaiprasert

ศรัทธาพระพุทธเจ้า

150x200 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

สมบัติของคุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ

Faith in Professor Silpa Bhirasri

150x200 cm., Acrylic on Canvas

Collection of Kamin Lertchaiprasert

ศรัทธาอาจารย์ศิลป์ พีระศรี

150x200 ซม., สีอะคริลิคบนผ้าใบ

สมบัติของคุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ

Owner of the Art on Street Gallery at the Chatuchak Weekend Market, *Peerapat Bobby* (9th grade informal education) holds a third-year high school equivalency adult certificate. During his teenage years, Bobby followed a lifelong dream and went to live in Austria, staying for eight difficult years. Returning Thailand to make a living selling jewelry, he studied art and developed his own artistic creativity as one of the society of artists at Chatuchak Park. His paintings, themed around Buddhist philosophy, straightforwardly show respect for both art and Buddhism without the overshadowing frame of art theory. This attracted the interest of Kamin Lertchaiprasert, founder of the 31st Century Museum of Contemporary Spirit, whose concept is to show art that's more unconventional than you'd see from the typical professional artist, art that focuses on the human spirit, and what is even more rare in that world, works that continue to be created even if they can't be sold. Kamin was impressed with the sincerity of Bobby's two-artist collection *Khui Thukjai Hai Free* ("Get this free if we have a good talk") which is in the collected works project of the 31st Century Museum of Contemporary Spirit. This is art that expresses rawness and honesty with dimensions of line, imbalance, poses and paintbrush skills without conforming to standard

เจ้าของแกลอรี Art on Street ณ ตลาดนัดสวนจตุจักร **พีรพัฒน์** (บ๊อบบี้) จบการศึกษาผู้ใหญ่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 (เทียบเท่า) ช่วงวัยรุ่นบ๊อบบี้ตามความฝันไปใช้ชีวิตในประเทศออสเตรีย 8 ปี อย่างลำบาก และกลับประเทศไทยเพื่อประกอบอาชีพขายเครื่องประดับ ศิลปินศึกษาและพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะด้วยตนเองประกอบกับการคลุกคลีในสังคมศิลปะ ณ สวนจตุจักร ผลงานจิตรกรรมพุทธปรัชญาหรือการแสดงความเคารพ ศรัทธาต่อศิลปะและพุทธศาสนาผ่านแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาปราศจากกรอบการครอบงำทางทฤษฎีศิลปะ ดึงดูดคามิน เลิศชัยประเสริฐ ผู้ก่อตั้ง 31st Century Museum of Contemporary Spirit สนใจแนวคิดการทำงานสร้างสรรค์ศิลปะที่แตกต่างไปจากศิลปินอาชีพโดยทั่วไป หากมุ่งเน้นที่จิตใจมนุษย์ซึ่งหาได้ยากนักใจหมู้ศิลปินอาชีพแม้หากผลงานไม่สามารถขายได้ คงยังสร้างสรรค์ผลงานต่อไป คามินประทับใจความจริงใจในข้อความ "คุยถูกใจให้ฟรี" ถูกระบุไว้ที่ป้ายผลงานเป็นที่มาของการสะสมผลงานทั้งสองศิลปินของบ๊อบบี้ในโครงการศิลปะสะสม 31st Century Museum of Contemporary Spirit ผลงานจิตรกรรมแสดงความดิบและ ความเชื่อตรงปรากฏอย่างเด่นชัดผ่านทั้งมิติของเส้น ความไม่สมดุล ที่ทำและฝีแปรงที่ไร้กรอบกฎเกณฑ์ หรือความไม่สมจริงจากการไม่พยายามทำให้ผลงานของบ๊อบบี้มีอัตลักษณ์และอรรถรสในผลงานอย่างพิเศษ

Takanori HERAI

ทากะโนริ เฮราอิ

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Iwate prefecture, 1980-

จังหวัดอิวาเตะ, 2523

Diary

25.3x17.8 cm

Pencil on Paper

2000-2006

ไดอารี่

25.3x17.8 ซม.

ดินสอบนกระดาษ

2543-2549

Regular geometric patterns are drawn on both sides of the paper. This is a part of a diary that Herai has been making in his room in a care facility for over ten years. One would not expect to see letters written there, but he kept writing the same sentences with regularity changing only the figures for the dates and temperature. For many years, his practice remained a mystery, but about 15 years ago, a staff member who was intrigued by his works decided to patiently communicate with Herai who had difficulties communicating with other people, and discovered that it was a diary revealing the content of its pages.

ลวดลายเรขาคณิตอันซับซ้อนที่วาดขึ้นด้วยดินสอบนแผ่นกระดาษทั้งสองด้าน คือส่วนหนึ่งของสมุดไดอารี่ที่เฮราอิใช้เวลาทำกว่า 10 ปีภายในห้องพักที่ศูนย์ดูแล หากดูเผิน ๆ คุณอาจจะมองไม่เห็นตัวอักษรที่แฝงอยู่อย่างแนบเนียน เฮราอิมักเขียนประโยคเดิมซ้ำ ๆ ในภาพแต่ละภาพ ต่างกันเพียงตัวเลขบอกวันที่และอุณหภูมิ เฮราอิได้ทำเช่นนี้มาเป็นเวลาหลายปีโดยที่ไม่มีใครรู้สาเหตุ จนกระทั่งเมื่อ 15 ปีก่อน มีพนักงานศูนย์ดูแลคนหนึ่งพบผลงานของเฮราอิเข้าและรู้สึกสนใจเป็นพิเศษ จึงพยายามสื่อสารกับเฮราอิผู้มีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่น จนเข้าใจว่าสิ่งที่เฮราอิทำคือสมุดไดอารี่ที่มีเนื้อหาต่าง ๆ เขียนอยู่

Samer Peerachai

เสมอ พีระชัย

For Further Creation

ผู้มีดีใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Untitled

60x80 cm, Chemical Pen on Canvas

2019

ไม่มีชื่อ

60x80 ซม., ปากกาเคมีบนผ้าใบ

2562

Samer is a wandering artist whose medium is graffiti, which displays his symbolism at locations all throughout Bangkok. Samer's work uses symbolism to create uncertainty and doubt, attaching key symbols, names of agencies, and coded numbers in his works. This kind of creative "mind-mapping" reflects attitudes the artist wants to communicate toward society, situations, and events. Samer feels his works hold secret clues of a kind he doesn't want to speak directly, with the secrecy partially based on a fear that people may come looking for him and cause him harm. His works are done in different locations with different ideas, and are found on posts, foundation pillars, along roads, on bus stop signs, roadside walls, even on cardboard boxes. The artist gives interviews on media about his background in government work, but events of loss and pain in his life have moved Samer to live his life in public places. In any case the artist's work has attracted a lot of interest in viewers to interpret its meaning and internal significance.

เสมอ ศิลปินเร่รอนทำงานสร้างสรรค์ในรูปแบบ Street Art (กราฟฟิตี้) ผ่านผลงาน ลัทธิสัญลักษณ์นิยม โดยทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลงานของเสมอสร้างความฉงนสงสัยกับกระบวนการผูกโยงสัญลักษณ์ ชื่อหน่วยงาน ชื่อเฉพาะ และเลขรหัส เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ ผลงาน Mind Mapping สะท้อนความคิดของประการของศิลปินที่มีต่อสังคม สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ศิลปินต้องการสื่อสาร ทั้งนี้ เสมอเชื่อว่าผลงานของเขาบรรจุผูกปมความลับบางอย่างที่ไม่อยากบอกโดยตรง ขณะเดียวกันความลับในภาพผลงานกลายเป็นส่วนหนึ่งของความกลัวต่อบุคคลที่เข้าหาคุณเสมอโดยเชื่อว่าอาจจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ตัวศิลปิน ผลงานหลายชิ้นถูกสร้างสรรค์ในพื้นที่แตกต่างและหลากหลายนัยยะ ทั้งบนเสาตอม่อ พื้นถนน ป้ายรถเมล์ กำแพงข้างถนน หรือบนกระดาดหลัง ฯลฯ ศิลปินให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อถึงภูมิหลังทำงานราชการ ภายหลังผ่านเหตุการณ์และสถานการณ์อันเจ็บปวดสูญเสียซึ่งเป็นเหตุให้ต้องใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะ อย่างไรก็ตามผลงานของเสมอสามารถเรียกร้องความสนใจแก่ให้ผู้ชมพยายามใช้ตรรกะถอดความ สาระ หรือความหมายภายใน

Kittisak

กิตติศักดิ์

Raw Materials and Creation in Everyday Life
นานาสิ่งจากชีวิตประจำวัน

Mukdahan, 1981
มุกดาหาร, 2524

Untitled
Recycling Plastic Bottle Lamp
Dimension variable
2019, Collection of Thonburi Remand Prison

ไม่มีชื่อ
โคมไฟจากขวดพลาสติกรีไซเคิล
ขนาดแปรผันตามพื้นที่
2562, สมบัติของเรือนจำพิเศษธนบุรี

To develop skill and creative thought while at work, and also in the times he's free from his daily prison duties, *Kittisak* (b. 1981, 6th grade education) produces plastic balls in a variety of sizes. The balls are made from the bottoms of bottles, which are formed into spheres and developed into decorative electric lamps for the prison, creating income for other inmates involved in the process. The artist lives in Section One, where currently inmates on good behaviour get relief from punishment and can go home. Kittisak's art reflects the value of small things that have no intrinsic value that are combined with industriousness and creative thought. He creates this multitude of plastic balls continuously, non-stop, as it becomes a process of self-training, or even meditation. Kittisak's clear plastic bottle creations turn into light-giving objects, illustrating how apparently worthless dimensions have light hidden within them.

บอลพลาสติกหลากหลายขนาดของ *กิตติศักดิ์* ถูกผลิตขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์เชิงฝีมือและความคิดสร้างสรรค์ ช่วงฝึกอาชีพและยามว่างจากภารกิจประจำวันภายในเรือนจำ ลูกบอลพลาสติกถูกผลิตจากกันขวดพลาสติกเหลือใช้ นำมาต่อกันเป็นทรงกลม ศิลปินพัฒนาผลงานไปสู่การสร้างโคมไฟเพื่อตกแต่งในเรือนจำและสร้างรายได้แก่ผู้ต้องขังท่านอื่นๆ ที่มาร่วมกิจกรรม ศิลปินอาศัยอยู่ในแดนหนึ่ง (นักโทษชั้นดี ปัจจุบันได้รับการพักโทษ ปล่อยตัวกลับภูมิลำเนา) ผลงานของศิลปินสะท้อนคุณค่าของสิ่งเล็กๆ ไร้ค่า ประกอบขึ้นจากความอดทนและความคิดสร้างสรรค์ ลูกบอลพลาสติกจำนวนมากถูกผลิตขึ้นอย่างไม่รู้จบ กลายสภาพเป็นกระบวนการของการฝึกตนหรือการพิจารณาตน (meditation) ผลงานสร้างสรรค์ของกิตติศักดิ์จากขวดพลาสติกใส เปลี่ยนแปลงเป็นวัตถุที่ให้แสงสว่างแก่ผู้คน เช่นเดียวกับกับมิติของความไร้ค่าก็มีแสงสว่างซ่อนอยู่

Jakrawal Nilthamrong

จักรวาล นิลธำรง

For Further Creation
ผู้มีติใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Bangkok, 1977
กรุงเทพฯ, 2520

Code Unknown
Video, 8 mins, 2019

รหัสที่ไม่รู้จัก
วิดีโอ, 8 นาที, 2562

“Code Unknown”: *Jakrawal* (b. 1977, Master’s degree) is well known as an artist whose continuing pursuit is art cinema. This particular video expresses his thoughts about certain puzzles found in public spaces. Here he presents the story of the puzzling graffiti placed all over Bangkok by an unknown man (actually, Samer). Regarding Samer’s work, Jakrawal poses the question: “if, as Joseph Beuys has said, ‘Every human has the ability to be an artist,’ then are Samer’s puzzle-paintings art? Can a crazy person have that quality or not?” Jakrawal presents Samer’s works arranged anew in a virtual art museum, in order to ask questions about the authentic value and meaning of art, since people often assign value to an art work simply because of the environment in which the work has been placed. Truly, though, good art is closer to us than that, if we look at its real value. Jakrawal’s work invites the viewer to consider the meaning of art and the creator who exists within every human being.

“Code Unknown” ผลงานศิลปะวีดิทัศน์ของ **จักรวาล** ถ่ายทอดแนวคิดที่มีต่อภาพปริศนาในพื้นที่สาธารณะ จักรวาลรู้จักอย่างดีในฐานะศิลปินที่ทำงานภาพยนตร์ศิลปะอย่างต่อเนื่อง ศิลปินเลือกนำเสนอเรื่องราวของภาพปริศนาของชายนิรนาม (เสมอ) ที่สร้างไว้ทั่วกรุงเทพมหานคร ผลงานของเสมอดึงดูดความคิดของ จักรวาล ผ่านประเด็นการตั้งคำถาม หาก ‘มนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะเป็นศิลปิน’ เป็นจริงตามที่โจเซฟ บอยส์พูดไว้ แล้วภาพวาดปริศนาของเขาจะเป็นศิลปะหรือไม่? คนวิกลจริตมีคุณสมบัติดังกล่าวได้หรือไม่? จักรวาลนำเสนอภาพผลงานของเสมอเรียบเรียงจัดวางเสียใหม่ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะจำลอง เพื่อตั้งคำถามเชิงคุณค่าและการหาความหมายที่แท้จริงของศิลปะ บ่อยครั้งที่บุคคลมักจะให้คุณค่าผลงานศิลปะจากสถานที่หรือสิ่งแวดล้อมที่ผลงานศิลปะชิ้นนั้นติดตั้งอยู่ แท้จริงแล้วศิลปะที่ได้อยู่ใกล้ตัวมากกว่านั้น หากผู้คนพิจารณาคุณค่าของมันอย่าง ถ่องแท้ ผลงานของจักรวาลปรากฏลักษณะของการเชื้อเชิญให้ผู้ชมพิจารณาความหมายของศิลปะ และผู้สร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน

Takashi SHUJI

ทาคาชิ ชูจิ

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Hyogo prefecture, 1974-

จังหวัดเฮียวโงะ, 2517

Drawings that capture abstract shapes are painted with thick pastel and seem to depict the essence of things that can only be seen by Shuji. At the age of 18 he joined the Suzukake Painting Club, and at first, he only drew the scoreboards of the baseball team of which he was a passionate fan. One day, about two years after he had joined, he drew a flowerpot on the desk in his original style, and this sparked off his current practice. Today, he continues to vigorously draw various motifs. The environment in which Shuji creates his works inspires his free-spirited expression.

รูปทรงนามธรรมและการใช้สีชอล์คพาสเทลเนื้อหนาบอกเล่าเรื่องราวที่มีเพียงชูจินั่นที่เข้าใจ เมื่ออายุ 18 ปี ชูจิได้เข้าร่วมชมรมงานจิตรกรรมซุสุคาเกะ โดยเริ่มจากการวาดภาพลงบนกระดานนับแต้มของทีมเบสบอลที่เขาชื่นชอบ จนกระทั่งสองปีผ่านไป เขาได้วาดกระถางดอกไม้ลงบนโต๊ะซึ่งกลายมาเป็นสไตล์งานของเขาในปัจจุบันที่ไม่มีใครเหมือน ปัจจุบัน ชูจียังคงมุ่งมั่นในการวาดรูปทรงของสิ่งต่างๆ อย่างหลากหลาย ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ส่งอิทธิพลให้เขาแสดงออกอย่างอิสระ

Takashi SHUJI

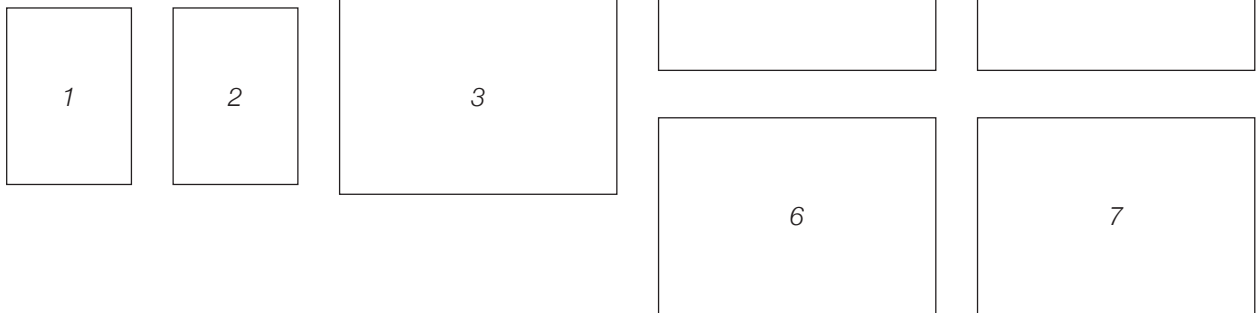
ทาคาชิ ชูจิ

Art which is born in relationship

ศิลปะที่เกิดจากความสัมพันธ์

Hyogo prefecture, 1974-

จังหวัดเฮียวโงะ, 2517

1. Mixer, spoon and can

54.5x39.4 cm

Paper, Pastel

2008

2. Seahorse

54.6x39.4 cm

Paper, Pastel

2011

3. Ceramics and plants

58.5x80.5 cm

Paper, Pastel

2006

4. Sweet potato II

55x79.5 cm

Paper, Pastel

2002

5. Penchi, Hammer, Glass and Driver

54x77 cm

Paper, Pastel

2005

6. Onion III

54.5x79 cm

Paper, Pastel

2009

7. Tambourine, penchi and hammer

53.9x76.8 cm

Paper, Pastel

2009

1. เครื่องนวด ช้อนและกระป๋อง

54.5x39.4 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2551

2. ม้าน้ำ

54.6x39.4 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2554

3. แจกันและต้นไม้

58.5x80.5 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2549

4. มันม่วง II

55x79.5 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2545

5. คีม ค้อน แก้วและไขควง

54x77 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2548

6. หัวหอม III

54.5x79 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2552

7. กลอง คีม และค้อน

53.9x76.8 ซม.

กระดาษ, ดินสอสี

2552

Ryota KUSANAGI

เรียวตะ คุซานางิ

For Further Creation

ผู้มีดีใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Iwate prefecture, 1988-

จังหวัดอิวาเตะ, 2531

Untitled

52x74.3 cm

Water-based Marker on Paper

Circa 2016

Collection of Borderless Art Museum NO-MA

ไม่มีชื่อ

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำบนกระดาษ

ประมาณ 2559

สมบัติของพิพิธภัณฑ์ศิลปะโน-มะ

Dot drawings resemble rice plants swaying in the wind, and are divided into two layers, the cold colors and warm colors. Kusanagi has drawn many such pictures, and it is tempting to delve into his intention behind these works. However, no element of purpose can be found in the scene of his creative practice. He always uses a 30-color marker pen when drawing on the back of calendars. Holding the pen between his left thumb and index finger and rhythmically hitting the paper with his pen, it is as if he is simply enjoying the experience. His drawings gradually become divided into two layers, and they take about one week to complete.

จุดเล็กๆ ที่ดูคล้ายต้นข้าวที่กำลังปลิวไหวท่ามกลางสายลม ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนคือส่วนของสีโทนเย็นและสีโทนร้อน แม้คุซานางิจะวาดภาพเอาไว้หลายชิ้น ทำให้ผลงานของเขายิ่งน่าสนใจ แต่ยังไม่เคยมีใครล่วงรู้จุดประสงค์เบื้องหลังการสร้างสรรค์ของเขา คุซานางิมักจะใช้ปากกามาร์คเกอร์ชุด 30 สี วาดภาพลงบนกระดาษปฏิทินด้านหลัง โดยใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ข้างซ้ายจับปากกา แล้วจึงแต้มจุดเล็กๆ ลงไปเรื่อยๆ อย่างเพลิดเพลิน เป็นจังหวะจะโคน ภาพของเขาค่อยๆ ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน และใช้เวลาประมาณหนึ่งสัปดาห์จึงจะวาดเสร็จ

GOMANOHAЕ

โกมาโนะฮาเอะ

For Further Creation
สู่มิติใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Osaka prefecture, 1977-
จังหวัดโอซากะ, 2520

Just Around that Time
Short Story
2018

ณ ช่วงเวลานั้น
เรื่องสั้น
2561

Acting as a playwright, director and actor, he works as the head of Knit Cap Theater. In parallel with his own performance work, lecturers and theater workshops are also actively conducted by him. In 2018, as a part of his appreciation efforts for art by the visually impaired, he wrote a short story inspired by a work by Ryota Kusanagi. In the story, a man and a woman who are in different places find themselves lost in a work by Kusanagi and meet each other, so the worldview of a painting was shown through the depiction of spaces and colors such as those of wheat fields and the sea. It was exhibited with the work as the scenario and an audio drama, thus a method for viewing works that is completely different from a usual audio guide was proposed.

โกมาโนะเป็นทั้งคนเขียนบท ผู้กำกับ และนักแสดงโรงละคร เขาทำงานเป็นหัวหน้ากลุ่มโรงละคร Knit Cap พร้อมกับจัดทำเวิร์กช็อปและสอนการแสดงละครเวทีไปด้วย ในปี 2018 โกมาโนะถ่ายทอดความหลงใหลงานศิลปะของผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตาผ่านการเขียนเรื่องสั้นที่ได้แรงบันดาลใจจากผลงานของ คุซานากิ เรียวตะ ซึ่งเป็นเรื่องราวของหญิงและชายคู่หนึ่งที่อาศัยอยู่คนละที่ และโคจรมาพบกันในภาพวาดของคุซานากิ ดังนั้นโลกทัศน์ของงานจิตรกรรมจึงถูกถ่ายทอดผ่านที่ว่างและสีสัน เช่นสีทุ่งข้าวและท้องทะเล ผลงานของโกมาโนะถูกจัดแสดงทั้งในรูปแบบของฉากประกอบและละครเสียง มอบมิติใหม่ของการเสพผลงานที่ต่างจากการฟังเพียงอย่างเดียว

Kakuya YOSHIDA

คาคุยะ โยชิตะ

For Further Creation

ผู้มีดีใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Hyogo prefecture, 1975-

จังหวัดเฮียวโงะ, 2518

The Crane's Return of a Favor or Evening Crane

25-35 X 23000 cm

Water-Based Marker, Colored Pencil on Paper,

Flyer, Calender

1985-2010

นกกระเรียนตอบแทนคุณ หรือกระเรียนย่ำสนธยา

25-35 X 23000 ซม.

ปากกามาร์คเกอร์สีน้ำ, ดินสอสีบนกระดาษ, โบปลิว, ปฏิทิน

2528-2553

This scroll made of advertising leaflets and calendars with blue geometric patterns took over 20 years to finish. It is a huge work with a total length of 230 meters. According to his mother, it seems that the characters in “The Grateful Crane”, which he watched at a school art festival when he was in elementary school, became the symbols in his drawings. He kept drawing on this scroll while singing songs that were on at the time in a higher pitch than his normal voice as if he was reenacting the voice of a schoolboy. There are several other projects that he has been working on for similar periods of time all of which contain his own rules and principles.

ม้วนกระดาษที่ทำจากโบปลิวโฆษณาและปฏิทิน เต็มไปด้วยลวดลายเรขาคณิตสีน้ำเงิน ซึ่งใช้เวลากว่า 20 ปี ในการสร้างสรรค์ คิดเป็นความยาวทั้งหมด 230 เมตร คุณแม่ของโยชิตะให้สัมภาษณ์ว่า ตัวละครจากเรื่อง “The Grateful Crane” หรือนกกระเรียนตอบแทนคุณ ที่โยชิตะได้ชมจากนิทรรศการศิลปะที่โรงเรียนประถม ได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ที่ปรากฏในภาพวาดของเขาเรื่อยมา โยชิตะจะวาดภาพไปพร้อมๆ กับร้องเพลงที่เขากำลังฟัง ด้วยเสียงที่สูงกว่าเสียงปกติ ราวกับว่าเขาเป็นเด็กนักเรียนคนหนึ่ง โยชิตะได้สร้างผลงานชิ้นอื่นๆ ไปด้วยเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดล้วนมีวิธีการและกฎเกณฑ์ในการสร้างสรรค์ตามแบบฉบับของเขา

Manabu MURAGISHI

มานาบุ มุระงิชิ

For Further Creation
ผู้มีดีใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Kyoto prefecture, 1971-
จังหวัดเกียวโต, 2514

Discontinuing of Production of Aloanne
Animation
2010

“ฮาโรอานะ” ฉบับเล็กสร้างต่อ
ภาพเคลื่อนไหว
2553

He is an artist who produces two- and three-dimensional collages, paintings, videos and animations. In 2010, he tried to reproduce the work of Yoshida Kakuya and produced “Discontinuing the Production of Aloanne”. He visited his home and was inspired by his production and the pictures and words left behind in his room. The title is the words which were written on a piece of paper that was lying around in the room. The voice in the second half is the voice of Yoshida singing “The Crane’s Return of a Favor or Evening Crane” during his production. The primitive animation style was used to express the inside of Yoshida’s brain, and a collaboration was created around these two competing creations.

มุระงิชิเป็นศิลปินคอลลาจสองมิติและสามมิติ รวมถึงงานจิตรกรรม ทัศนศิลป์ และแอนิเมชัน เมื่อปี 2553 เขาได้พยายามนำผลงานของ โยชิตะ คาคูยะ มาสร้างเป็นผลงานชิ้นใหม่ในชื่อว่า “Discontinuing the Production of Aloanne” มุระงิชิได้แรงบันดาลใจจากเมื่อครั้งที่เขาได้ไปเยี่ยมบ้านของโยชิตะและได้พบกับผลงานเก่าๆ ทั้งภาพถ่ายและคำต่างๆ ที่โยชิตะเคยเขียนเอาไว้ ส่วนที่เป็นไตเติ้ลของวิดิทัศน์คือคำที่พบตามเศษกระดาษในห้องของโยชิตะ เสียงที่ได้ยินในครึ่งหลังคือเสียงของโยชิตะที่กำลังร้องเพลง “นกกระเรียนตอบแทนคุณ” ระหว่างผลิตผลงานสิ่งที่อยู่ภายในสมองของโยชิตะถูกถ่ายทอดผ่านศิลปะแอนิเมชัน ถือเป็นผลงานที่นำการสร้างสรรค์จากทั้งสองฝ่ายมาถ่ายทอดร่วมกัน

Hideyuki IGARASHI

ฮิเดยูกิ อิงาราชิ

Masanori KURACHI

มาสะโนริ คุระจิ

For Further Creation

ผู้มีดีใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Kyoto & Okayama prefecture, 1964

จังหวัดเกียวโตและโอคายามะ, 2507

Okayama prefecture, 1979-

จังหวัดโอคายามะ, 2522

Drawings using mutual drawing method

25.7 X 18.2 cm

Copied by PiezoGraph

1994-

ภาพวาดใช้วิธีวาดร่วมกัน

25.7 X 18.2 ซม.

คัดลอกโดย เพ็ญโชคกราฟ

2537

While working as an artist on his creations, in 1987 Igarashi got interested in paintings by people with developmental disabilities. While continuing his own creative activities, he was working in a special support school since 1992 and met Kurachi who suffers from autism. The two started the drawing method called “Reciprocal drawing” in 1994 and the number of their works has actually exceeded 5,000 at the end of the 1990s. The practice of a thorough analysis of the questions and issues that Igarashi felt through painting together with Kurachi is beyond the field of arts, and it has been developed further in collaboration with experts in various fields such as education, medical care, childcare, welfare, etc. With the attitude that Igarashi has towards the possibilities of painting as an artist and with the expressions of Kurachi that attract the senses of Igarashi, their work continues even now after it has been 25 years since they started working together.

ในขณะที่ยังทำงานเป็นศิลปินเมื่อปี 2530 อิงาราชิสนใจงานจิตรกรรมโดยผู้ที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการเป็นพิเศษ เขาได้ทำงานในโรงเรียนเด็กพิเศษตั้งแต่ปี 2535 จนได้พบกับผู้ป่วยออทิสติกนามว่าคุระจิ ในปี 2537 ทั้งสองได้เริ่มการวาดภาพในลักษณะที่เรียกว่า “การวาดโต้ตอบ” เมื่อถึงปลายยุค 90 เขาทั้งสองได้สร้างผลงานไว้ร่วมกันกว่า 5,000 ชิ้น การวิเคราะห์และตั้งคำถามในประเด็นต่างๆ ของอิงาราชิระหว่างที่เขาได้วาดภาพร่วมกับคุระจิเป็นเรื่องที่ก้าวไกลไปกว่าศาสตร์แห่งศิลปะ สิ่งเหล่านี้ได้ถูกนำมาต่อยอดโดยผู้เชี่ยวชาญในแขนงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การแพทย์ การดูแลเยาวชน สวัสดิการ และอื่นๆ จุดยืนของอิงาราชิที่เชื่อในความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ผนวกกับการแสดงออกของคุระจิคือสองสิ่งที่ทำให้ผลงานของพวกเขายังคงดำเนินต่อไปแม้เวลาจะผ่านไปนานถึง 25 ปีแล้ว

Torsvasti Svasti-Xuto

ต่อสวัสดิ์ สวัสดิ์-ชูโต

For Further Creation
สู่มิติใหม่แห่งการสร้างสรรค์

Bangkok, 1988
กรุงเทพฯ, 2531

Art for Soul
Short Film, 2019

จากจิตใจสู่ศิลปะ
ภาพยนตร์สั้น, 2562

Torsvasti (b. 1988, Bachelor's degree)'s semi-documentary short film got its inspiration from three art brut artists, namely Chuklin, Madee, and Catleeya. He deals with creative work that relies on spiritual honesty, or "art from the soul." more than on skills or on ulterior objectives. *Torsvasti*'s video works presents a deep conversation among the artists regarding working in art without letting adherence to knowledge which blocks freedom of expression. The film cuts back and forth among artists answering questions on each issue and compares their answers as they each provide definitions or express meanings regarding their own art. The image sequences and the video perspective that follows get viewers interested in discovering the meaning of art through interviews and the presentation of actual artistic environments they otherwise wouldn't see, of where the art brut artist works, and what his/her existence is like. *Torsvasti* himself has successfully completed his artistic studies, yet he shows us that if art brut has value, the points where it diverges from mainstream art may build realization in the average viewer about the value of creativity in art which is looking to heal the spirits of both the creator and the viewer.

ภาพยนตร์สั้นกึ่งสารคดีของ **ต่อสวัสดิ์** ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินอาร์ตบรูตทั้งสามท่านได้แก่ ชุกลีน มาดี และแคทเลีย อาศัยกระบวนการทำงานสร้างสรรค์ที่ เน้นทางด้านจิตใจ (ความซื่อตรง) "Art from Soul" มากกว่าทักษะหรือการผลิตผลงานวัตถุประสงค์อื่น ผลงานสื่อวิทัศน์ของต่อสวัสดิ์เปิดเผยบทสนทนาเชิงลึกระหว่างศิลปินที่มีต่อการทำงานศิลปะ ไม่ยึดติดกับความรู้ในการ ปิดกั้นเสรีภาพทางการแสดงออก ศิลปินเลือกตัดบทสนทนาของศิลปินสลบไปมาจากการถามคำถามในแต่ละประเด็นเปรียบเทียบคำตอบของศิลปินแต่ละท่านที่จะให้นิยามหรือความหมายศิลปะตนเอง การลำดับภาพและมุมมองของสื่อวิทัศน์ที่ติดตามทำให้ผู้ชมอยากที่จะค้นหาความหมายของศิลปะผ่านการสัมภาษณ์ ประกอบกับสิ่งแวดล้อมจริงของศิลปินทำให้ผลงานวิทัศน์ชิ้นนี้ เสนอภาพที่ผู้ชมทั่วไปอาจจะไม่มีโอกาสเห็นสถานที่ทำงานและ ความเป็นอยู่ของศิลปินอาร์ตบรูต แม้ต่อสวัสดิ์สำเร็จการศึกษาทางด้านศิลปศึกษา หากศิลปะอาร์ตบรูตดำรงคุณค่าบางประการที่แตกต่างไปจากศิลปะกระแสหลัก สามารถสร้างการตระหนักรู้ให้แก่ผู้ชมทั่วไปถึงคุณค่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มุ่งเยียวยาจิตใจทั้งแก่ผู้สร้างและผู้ชม

Thailand and Japan ART BRUT: Figure of Unknown Beauty Exhibition
19th July – 3rd November 2019
Main gallery, 8th floor, Bangkok Art and Culture Centre.

The exhibition organised by Bangkok Art and Culture Centre, THAILAND
In collaboration with Agency for Cultural Affairs, Government of Japan
International Exchange Program Executive Committee for Disabled people's Culture and Arts, JAPAN
And The Rainbow Room Foundation, THAILAND

Executed by the Exhibition Department, Bangkok Art & Culture Centre

For more information, please contact:
Bangkok Art & Culture Centre
Tel: 02 214 6630 / Fax: 02 214 6639
www.bacc.or.th
www.facebook.com/baccpage

นิทรรศการความนิรนาม
จัดแสดงระหว่างวันที่ 19 กรกฎาคม – 3 พฤศจิกายน 2562
ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 8 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

นิทรรศการความงามนิรนาม จัดโดย
หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (หอศิลป์กรุงเทพฯ)
ร่วมกับ Agency for Cultural Affairs, Government of Japan
International Exchange Program Executive Committee
for Disabled people's Culture and Arts ประเทศญี่ปุ่น
และ มูลนิธิ เดอะ เรนโบว์ รูม ประเทศไทย

ดำเนินงานโดย
ฝ่ายนิทรรศการ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ติดต่อและสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ 02 214 6630 โทรสาร 02 214 6639

www.bacc.or.th
www.facebook.com/baccpage